Preacuvioase Părinte Efrem, lumina dumnezeiască pe care ai purtat-o în adâncul sufletului s-a făcut cunoscută tuturor dintru tăria și bărbăția duhovnicească prin care ai înfrânt caznele călăilor tăi, biruind desăvârșit prin moartea martirică. Nu puteau ei pricepe nicidecum ceea ce se petrecea sub ochii lor: îți omorau trupul, dar sufletul tău era veșnic biruitor cu Hristos; ți-au vărsat sângele pe pământ, iar Dumnezeu revarsă peste veacuri mulțime de minuni prin tine; ți-au ciopârțit trupul spre a-și duce la plinătate batjocura, iar astăzi zeci de mii de oameni aleargă să se închine sfintelor tale moaște; întru tine se sălășluia Mântuitorul Hristos cu a Sa lumină, întru ei se afla stăpânitorul cel cumplit al lumii dimpreună cu bezna iadului. Nu găsim cuvinte spre a ne bucura și a-ți aduce cinstea cuvenită, dar, după a noastră putere și înțelegere, te rugăm să luminezi și sufletele noastre cu dragostea Domnului Hristos, ca, pecetluindu-ni-se inimile întru ea, să punem temelie nouă a vieții, dobândind minte trează și veghetoare, întru care să deosebim duhurile gândurilor noastre. Și fie ca, astfel luminați, să purcedem și noi întru împlinirea poruncilor Sfintei Evangheli, în care sălășluiește puterea Fiului Tatălui și care pot să facă lucrătoare Împărăția lui Dumnezeu care se află înlăuntrul nostru.

SFÂNTUL EFREM CEL NOU LUMINĂTORUL CELOR CARE ÎNVAȚĂ SAU AU DE TRECUT EXAMENE ORI ÎNCERCĂRI

SFÂNTUL EFREM CEL NOU

LUMINĂTORUL CELOR CARE ÎNVAȚĂ SAU AU DE TRECUT EXAMENE ORI ÎNCERCĂRI

MĂRTURII ȘI RUGĂCIUNI DE FOLOS

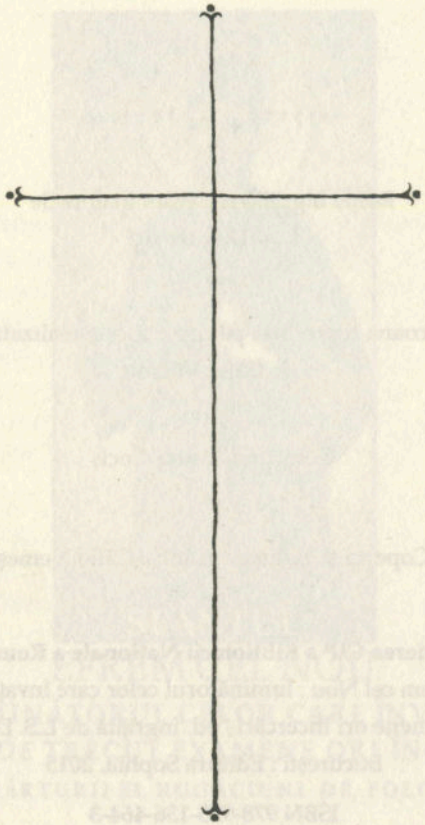

SFÂNTUL

EFREM CEL NOU

LUMINĂTORUL CELOR CARE ÎNVAȚĂ SAU AU DE TRECUT EXAMENE ORI ÎNCERCĂRI

††††††† MĂRTURII ȘI RUGĂCIUNI DE FOLOS †††††††

Pentru a face cunoscută cât mai multor oameni viața și lucrările minunate ale Sfântului Efrem cel Nou, prin strădania comunității Bisericii Ortodoxe Misionare a Studenților din Cluj-Napoca și sub patronajul acestui așezământ, se realizează site-ul poliglot:

www.ephraim.ro

Aici vor fi prezentate în mai multe limbi viața, arătările și minunile Sfântului Efrem cel Nou, precum și rugăciunile care îi sunt închinate.

Îi îndemnăm pe toți cei care au fost, sunt sau vor fi ajutați de către Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou să mărturisească în scris cele petrecute, deoarece în orice binefacere dăruită de Sus este pus potențial întreg pentru ajutorarea semenului nostru. Cei care doresc pot trimite mărturiile lor la următoarea adresă:

marturii@ephraim.ro

urmând ca scrisorile primite să fie publicate, pentru a se folosi cât mai mulți oameni de darurile Sfântului Efrem cel Nou.

CUVÂNT ÎNAINTE

Sfinte Părinte Efrem, viețuind tu pe acest pământ, ai voit să urmezi desăvârșit Mântuitorului Hristos și ai lepădat toate cele ale lumii, luând chipul monahicesc. Viața ta călugărească e izvodită întru multe osteneli și nevoințe lăuntrice, cele mai multe fiind necunoscute chiar și viețuitorilor din mănăstirea ta, căci ai iubit a-ți ascunde viața în Dumnezeu și a nu săvârși ceva pentru slava deșartă. Fiind un rugător al rugăciunii lui Iisus, te-ai sfințit prin purtarea în inimă a numelui Fiului lui Dumnezeu; pentru aceasta, [illegible] taina chiliei și mai apoi în peștera sihăstrească, adeseori ai fost cuprins de dumnezeiasca lumină. Cele de care te-ai împărtășit atunci sunt peste măsura și puterea noastră de înțelegere, căci sunt mai presus de cugetarea pământească și trupească. Dar lumina dumnezeiască pe care o purtai în adâncul sufletului s-a făcut cunoscută tuturor din tăria și bărbăția duhovnicească prin care ai înfrânt caznele călăilor tăi, biruind desăvârșit prin moartea martirică. Nu puteau ei pricepe nicidecum ceea ce se petrecea sub ochii lor: îți omorau trupul, dar sufletul tău era veșnic biruitor cu Hristos; ți-au vărsat sângele pe pământ, iar Dumnezeu revarsă peste veacuri mulțime de minuni prin tine; ți-au ciopârțit trupul spre a-și duce la plinătate batjocura, iar astăzi zeci de mii de oameni aleargă să se închine sfintelor tale moaște; întru tine se sălășluia Mântuitorul Hristos cu a Sa lumină, întru

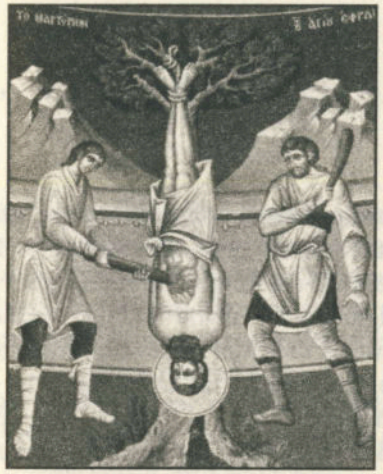

ei se afla stăpânitorul cel cumplit al lumii dimpreună cu bezna iadului. Nu găsim cuvinte spre a ne bucura și a-ți aduce cinstea cuvenită, dar, după a noastră putere și înțelegere, te rugăm să luminezi și sufletele noastre cu dragostea Domnului Hristos, ca, pecetluindu-ni-se inimile întru ea, să punem temelie nouă a vieții, dobândind minte trează și veghetoare, întru care să deosebim duhurile gândurilor noastre. Și fie ca, astfel luminați, să purcedem și noi întru împlinirea poruncilor Sfintei Evanghelii, în care sălășluiește puterea Fiului Tatălui și care pot să facă lucrătoare Împărăția lui Dumnezeu care se află înlăuntrul nostru. Îți mulțumim, Sfinte Efrem, pentru tot ajutorul și dragostea ce le-am primit și le primim de la tine și te rugăm ca tu însuți să ne înveți să le săvârșim pe cele care ne pot curăți și aduce înaintea străluminatei frumuseți și bunătăți a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

Pentru că Sfântul Efrem săvârșește minuni până azi, nu ne îndoim că mărturiile lucrărilor sale se vor înmulți odată cu trecerea timpului. Îi îndemnăm pe toți care au fost, sunt sau vor fi ajutați de către Sfântul Efrem, să mărturisească în scris cele petrecute, căci în orice binefacere dăruită de Sus este pus potențial întreg și pentru ajutorarea semenului nostru. Cei care doresc, pot trimite mărturiile lor la următoarea adresă:

marturii@ephraim.ro

urmând ca scrisorile primite să fie publicate în edițiile viitoare ale volumelor de mărturii, pentru a se folosi cât mai mulți oameni de darurile Sfântului Efrem.

Astăzi la Mănăstirea de la Nea Makri se află moaștele întregi și frumos mirositoare ale Sfântului Efrem cel Nou, Mucenicul și Tămăduitorul, marele făcător de minuni și grabnicul ajutător întru nevoi. Mănăstirea Sfântului Efrem are hramul Buneivestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, fiind astăzi unul dintre cele mai vizitate așezăminte monahale din Grecia. Acest sfânt locaș se află în regiunea Attica, în partea vestică a localității Nea Makri, la o distanță de aproximativ 30 de kilometri de Atena, coordonatele GPS fiind 38.075063 / 23.953816. Mănăstirea ține de Sfânta Mitropolie a Kifissiei, Maroussiului și Oroposului și o are astăzi ca stareță pe Maica Theodosia Mathioudaki. Pelerinii pot vizita zilnic acest locaș între orele 7-12 și 16-18.

Cei care doresc să trimită pomelnice la Mănăstirea Sfântului Efrem de la Nea Makri o pot face la următoarea adresă:

Άγιος Εφραίμ
Ιερά Κοινοβιακή Μονή
Ευαγγελισμού της Θεοτόκου
190 05
Νέα Μάκρη
Τηλ. [0030] 22940-91202

Annunciation Monastery
Holy New Martyr Ephraim
Nea Makri – Attica
190 05
Greece
Phone: [0030] 22940-91202

✝✝✝✝✝✝✝ VIAȚA ✝✝✝✝✝✝✝
SFÂNTULUI MARE MUCENIC
ȘI TĂMĂDUITOR
✝✝✝✝✝✝✝ EFREM CEL NOU ✝✝✝✝✝✝✝

În viețile Sfinților consemnate de aghiografie, cei care mărturisesc în scris evenimentele și momentele mai de seamă din viața persoanelor cărora încearcă să le contureze portretul duhovnicesc au cunoscut îndeaproape ori din tradiție viața acelor oameni sfinți despre care mărturisesc. Însă în cetele Sfinților se află mulți, nenumărați, care s-au rugat Domnului cu tot dinadinsul să rămână deplin necunoscuți în lumea pământească. Celor mai mulți dintre aceștia Dumnezeu le împlinește dorința, însă pe unii – din nemărginita Sa bunătate – îi dăruiește pământenilor spre folos și mântuire. Dintre aceștia îi pomenim doar pe câțiva dintre Sfinții nou-arătați: Rafail, Irina și Nicolae, precum și Sfântul Efrem cel Nou.

Practic, izvoarele istorice concrete despre Sfântul Efrem s-au pierdut sau lipsesc cu desăvârșire. Iconomia lui Dumnezeu a lucrat aici cu totul diferit, Domnul suflând din Duhul Său cel Sfânt acolo unde a știut că se va ridica răspuns și faptă dumnezeiască. Persoana prin care Sfântul Efrem a binevoit să se facă cunoscut întregii lumi este Maica Macaria. Pe numele din lume Margarita Desipri, ea s-a născut la 12 martie 1911 în sătucul Fataladi din Insula Tinos din Marea Egee. A intrat în mănăstire pe 11 decembrie 1930, primind mai apoi, la 31 iunie 1932, tunderea în monahism cu numele Macaria. Aprinzându-se de râvnă pentru cunoștința Sfinților lui Dumnezeu și voind a afla nemijlocit cum viețuiau și se osteneau vechii pustnici greci, ea s-a retras la Nea Makri, într-un loc în care se știa prin tradiție că este una dintre cele mai vechi vetre pustnicești ale ținutului.

După multă rugăciune și statornicie în râvna lăuntrică pentru a afla cum viețuiseră Sfinții nevoitori ai acelor locuri, Mântuitorul Hristos i-a descoperit Maicii Macaria osemintele Sfântului Mare Mucenic Efrem. Acest lucru se petrecea la 3 ianuarie 1950, când Maica Macaria se apropia de vârsta de vârsta de 40 de ani, foarte apropiată de a celui ale cărui moaște i-au fost descoperite de Mântuitorul. Iată cât de minunat a lucrat Domnul, dăruind drept răspuns Maicii Macaria nu un cuvânt, ci un Sfânt de o vârstă foarte apropiată de a ei. Cu adevărat, cuvintele cele mai frumoase ale lui Dumnezeu sunt chiar Sfinții.

Prin viața și mărturia sa neîncetată, Maica Macaria a vestit tuturor cele descoperite de către Sfântul Efrem, pe locul unde fuseseră aflate sfintele moaște ridicându-se o Mănăstire închinată Marelui Mucenic. Până la sfârșitul vieții sale stareța Macaria a fost o adevărată pildă de credință și rugăciune, urmând pe cât i-a fost cu putință nevoințele și ostenelile pustnicești ale Sfântului Efrem. Cuvioasa Macaria a trecut la cele veșnice la 23 aprilie 1999, la praznicul Sfântului Gheorghe, fiind în vârstă de 88 de ani.

Din descoperirile dumnezeiești pe care Sfântul Efrem le-a făcut nemijlocit Maicii Macaria, precum și altor viețuitoare ale obștii sau apropiați ai Mănăstirii, s-a conturat o biografie al cărei autor este însuși Sfântul Efrem. Numele său din lume a fost Constantinos Morfis și s-a născut în orașul Trikala, în 14 septembrie 1384, în ziua prăznuirii Sfintei Cruci. Sfântul Efrem a rămas de mic orfan de tată și a crescut în multe nevoi dimpreună cu mama sa văduvă și cei șase frați ai lui. Dar harul lui Dumnezeu a mângâiat adeseori inimile lor, iar mai apoi a ridicat din mijlocul lor un mare Sfânt al Bisericii Mântuitorului Hristos.

În anul 1393, orașul Trikala din regiunea Thessalia a fost cucerit de otomani, iar în 1395, în Tesalonic au început „recrutările" de noi soldați pentru armata turcă.

Acești soldați numiți și ieniceri nu erau nimic altceva decât băieți și tineri creștini cu vârsta cuprinsă între 14 și 20 de ani. Ei erau luați cu sila de mici din familiile lor, fiind crescuți într-un regim cazon și auster de către turci, spălându-li-se mințile și fiind îndoctrinați cu credința islamică. Ajunși la vârsta la care puteau fi sacrificați pentru țelurile sultanului, ei deveneau armata de bază și totodată corpul de elită al soldaților Imperiului Otoman.

Pe când avea 14 ani, în 1398, pentru a nu fi luat cu sila în oștile turcești, Sfântul Efrem și-a părăsit mama văduvă și frații și a intrat în Mănăstirea Buneivestiri de pe Muntele Amonon din Attica, unde a viețuit vreme de aproape 27 de ani, trăind în curăție, ascultare și mari nevoințe pustnicești, devenind locaș al Sfântului Duh. După ce a împlinit 30 de ani, Sfântul Efrem a primit hirotonia întru preot.

În anul 1424, turcii au cotropit Mănăstirea și au distrus-o, măcelărindu-i ori decapitându-i pe toți călugării din obște; deoarece Sfântul Efrem se nevoia într-o peșteră pustnicească, a fost izbăvit de această moarte cumplită. Însă în timpul unei razii din toamna anului 1425, Sfântul a fost aflat de turci în Mănăstire și a fost robit deîndată. Din ziua de 14 septembrie, când împlinea 41 de ani, Sfântul Efrem și-a început urcușul mucenicesc, căci vreme de opt luni și jumătate turcii l-au chinuit în fel și chip, nădăjduind să-l facă să se lepede de Hristos și să-l mărturisească pe Alah drept dumnezeu. Astfel, ziua de 14 septembrie a devenit pentru Sfântul Efrem o a doua naștere prin crucea pătimirilor.

Rămânând netulburat și luminos prin rugăciune și credință, Sfântul Efrem a fost torturat în chip cumplit de către turci, chiar în curtea Mănăstirii în care se nevoise atâția ani. Apoi turcii l-au închis într-o cămăruță mică, fără hrană sau apă, bătându-l în fiecare zi și sperând

Mănăstirea Sfântului Efrem cel Nou de la Nea Makri

că-l vor birui și se va lepăda de Hristos pentru a deveni musulman. Vreme de mai multe luni, Sfântul Efrem a îndurat chinuri și torturi groaznice. Când turcii au priceput că, orice vor face, Sfântul va rămâne credincios lui Hristos, au hotărât să-l omoare la praznicul Învierii, spre mai multă batjocorire a creștinătății.

Din pricină că turcii nu au izbutit să-l înfrângă pe Sfântul Efrem prin nici un fel de căznire, dar și pentru ca el să nu fie o pildă de stăruință în credința în Hristos, păgânii l-au spânzurat cu picioarele în sus de un dud și i-au înfipt un tăciune aprins în pântece. Rugăciunea către Dumnezeu a fost nedezlipită de buzele Sfântului Efrem și astfel a avut putere să biruiască până în sfârșit toate caznele agarenilor, iar sufletul și l-a dat lui Dumnezeu tot întru rugăciune.

În vremea celor din urmă pătimiri ale Cuviosului Mucenic, batjocoritorii turci strigau către el: „Unde este Dumnezeul tău?! De ce nu te ajută?!", iar Sfântul Efrem se ruga astfel: „O, Dumnezeule, nu ține seama de cuvintele acestor oameni, ci facă-se voia Ta, căci Tu le-ai rânduit pe acestea!"

Din cele descoperite Maicii Macaria în chip dumnezeiesc, aflăm că atunci când turcii l-au atârnat pe Sfântul Efrem de dud, l-au bătut până l-au sleit de puteri. Ca să îl trezească din starea de sfârșeală, au început să-l tragă de barbă și să i-o smulgă. Din pricina multelor bătăi, hainele Sfântului erau numai zdrențe, trupul fiindu-i acoperit mai mult de răni și sânge decât de veșminte. Priveliștea era cutremurător de jalnică. Cu toate acestea, îndrăcirea turcilor nu avea măsură și pofta lor nebună nu se sătura de sânge. Atunci, unul dintre chinuitori a luat un tăciune aprins și, luându-și avânt, l-a înfipt cu toată puterea în pântecele Sfântului Efrem. Durerea va fi fost atât de mare, încât mintea omenească nu poate să și-o închipuie și să o cuprindă în cuvinte. Sângele curgea din pântece, însă turcii nu s-au oprit nici acum. Trupul Sfântului se zvârcolea de durere și toate mădularele îi erau o rană. Apoi, din pricina suferinței, Sfântul și-a pierdut puterea de a mai grăi și s-a rugat Domnului în taină să îi ierte păcatele. Din gura lui au țâșnit sânge și salivă, iar pământul dimprejur era deja înroșit de sânge și de bucăți din carnea lui. Gândindu-se că a murit, turcii l-au dat jos din copac, iar trupul Sfântului a căzut la pământ. Îndrăcirea lor nu avea saț în cruzime, așa încât au început să lovească cu piciorul în Sfânt și să-l bată cu toată puterea. După o vreme, Sfântul Efrem a deschis ochii și a rostit: „Doamne, în mâinile Tale încredințez duhul meu", și odată cu aceste cuvinte sufletul lui a părăsit trupul. Era la ora 9 dimineața, în ziua de 5 mai a anului 1426 – fiind atunci Marțea Luminată, a treia zi de Paști. Turcii au făcut acest lucru spre a defăima și urâți marele praznic al Învierii Domnului, însă nu ne îndoim că la plecarea lor din viața aceasta, Dumnezeu le-a arătat că acela pe care l-au chinuit cu atâta bestialitate a dobândit viața fără de moarte.

Turcii au batjocorit și ciopârțit trupul Sfântului după ce acesta și-a încredințat duhul în mâinile lui Dumnezeu, dar mai apoi rămășițele pământești au fost adunate și îngropate cu cinste de către țărani creștini din împrejurimile Mănăstirii.

Este cu neputință a cuprinde în câteva cuvinte însemnătatea jertfei Sfântului Efrem, însă vom pomeni doar un singur lucru. În răstignirea lăuntrică pe care Sfântul Efrem a trăit-o în întreaga sa viață călugărească și pustnicească, a cuprins și a îmbrățișat întreaga fire omenească, socotind păcatele tuturor ca fiind ale sale și pocăindu-se pentru ele înaintea lui Dumnezeu. Aceasta este însăși dragostea și prietenia lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care ne-a grăit: „Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună pentru prietenii săi" (Ioan 15, 13). **Ce** suspinuri lăuntrice se vor fi împletit cu lacrimi în peștera sa pustnicească, ce foc curățitor al rugăciunii a revărsat Sfântul Efrem asupra întregii firi omenești, câte cercetări ale luminii dumnezeiești îl vor fi îmbrățișat pe Marele Cuvios – nu ne este nouă cu putință a le ști. Dar neîndoielnic că acestea toate se vor fi petrecut, căci ele sunt hrană tare și pe potriva caznelor mucenicești pe care Sfântul Efrem le-a pătimit mai pe urmă.

Sfântul Efrem L-a slăvit pe Dumnezeu prin viața și prin moartea sa, iar Domnul i-a dăruit harul săvârșirii de minuni, pentru ca el să ne slujească pe noi, cei cu totul nevrednici și de a ridica privirea către acest dumnezeiesc Cuvios și Mucenic. Iartă-ne, Sfinte Efrem, căci suntem niște sărmani și amărâți și te rugăm nu ne lipsi de rugăciunea, binecuvântarea și prietenia ta cea minunată!

Este lucru adeverit tuturor că aceia care se închină și cinstesc cu dragoste și credință moaștele Sfântului Efrem, dobândesc grabnic ajutor, tămăduindu-se de nenumărate boli, adesea incurabile, Sfântul dăruind grabnic răspuns

celor care îl roagă. Trebuie știut că Sfântul Efrem este nepărtinitor și răspunde cu grăbire tuturor celor care i se roagă cu credință, indiferent în ce colț al lumii s-ar afla cel care îl cheamă în ajutor. Deoarece a ajutat mulți tineri aflați în situații limită, Sfântul Efrem cel Nou este socotit pe drept cuvânt și ocrotitorul celor dependenți de droguri, al celor cuprinși de depresie și al celor deznădăjduiți.

Minunile, binefacerile și ajutorul pe care le dăruiește Sfântul Efrem ni-l descoperă ca pe un Părinte foarte apropiat și nespus de bun, care nu numai că ne știe toate durerile, ci ne și poate ajuta ca nimeni altcineva. Poate părea smintitor pentru unii, însă Dumnezeu este Cel Care i-a dat Sfântului Efrem puterea de a face atât de multe minuni în generația noastră. Sfântul Efrem se arată în chip văzut și vorbește cu oamenii în mod repetat și cât se poate de firesc. El dăruiește mângâiere ori tămăduire celor care poartă crucea bolilor incurabile, încât doctorii ajung să fie uimiți că se găsește vindecare acolo unde știința medicală nu poate decât să spună că nu mai e nimic de făcut. Dumnezeu ni le dăruiește pe toate acestea, pentru ca prin ele să ajungem să cunoaștem bunătatea și nespusa Sa milostivire și să nu ne pierdem nădejdea întru El în acest veac al apostaziei și urâciunilor, al lipsei de dragoste și al prisosului trupesc.

Puterea minunilor și a dragostei tale aprinde și în inimile noastre flacăra credinței, Sfinte Părinte Efrem, iar lucrările tale minunate odrăslesc în viețile noastre dintru tărâmul cel pururea înflorit al dumnezeieștilor daruri. Mângâie-ne cu mireasma iubirii de osteneală și însuși fă ca să rodească în noi sămânța credinței, ca întru umilință să-ți grăim: Bucură-te, Mare Mucenice al lui Hristos, căci picăturile sângelui și ale ostenelilor tale s-au făcut dumnezeiască ploaie de daruri pentru noi, cei de la sfârșitul veacurilor!

DUMNEZEU NU UITĂ NIMIC DIN OSTENELILE NOASTRE

Fragment din cuvântul rostit de Părintele Ciprian Negreanu în Biserica Studenților din Cluj-Napoca (3 ianuarie 2008)

Dumnezeu a voit ca, înaintea încercărilor mari de la sfârșit, să întărească pe poporul Său, descoperindu-i acum, la sfârșitul veacurilor, pe Sfinții care n-au fost cunoscuți. Și sunt alții, nenumărați, neștiuți, pe care noi nu-i cunoaștem și pe care poate că Dumnezeu îi va descoperi în anii viitori. Însă, iarăși, e cu putință ca pe cei mai mulți să îi vedem doar la sfârșitul veacurilor – între aceștia vor fi Sfinți mari, dintre cei despre care noi nici măcar nu bănuim că sunt și au fost pe acest pământ. Astfel de rânduială dumnezeiască este și la Sfântul Efrem. Așadar, un gând care ne vine, citindu-i viața, și pe care n-ar trebui să-l uităm este că Dumnezeu nu uită nimic din ostenelile noastre, ori, dacă am încercat ceva pentru Dumnezeu, nu uită nici măcar „o parte dintr-o lacrimă". Cei care citesc viața Sfântului Efrem văd că acolo se spun niște detalii pe care nici un om care ar fi văzut acele lucruri și ar fi fost la fața locului nu ar fi putut să le descrie cu atâta amănunțime și să le spună pe toate cele despre moartea și osteneala lui. Toate acestea au rămas în memoria dumnezeiască, în amintirea lui Dumnezeu, în pomenirea Sa și au fost descoperite acum, la sfârșitul veacurilor. Așadar, nimic din acestea n-a fost uitat: cât a rămas el neîngropat, ziua în care a murit, cum și în ce chip s-a săvârșit, cum au venit turcii și tot ceea ce s-a întâmplat, totul, în întregime și în cel mai mic detaliu. Într-un fel, aceasta ne dă o mare nădejde, dar ne pune și pe gânduri, căci de nu ne vom pocăi, atunci și faptele

Icoană a Sfântului Efrem cel Nou aflată la Biserica Studenților din Cluj-Napoca

noastre cele rele vor fi cunoscute, iar lucrurile făcute în ascuns și în taină, despre care noi credeam că niciodată nu vor fi descoperite, vor fi vădite și vom fi întrebați de ele, așa după cum zice Mântuitorul, că pentru orice cuvânt în deșert va fi întrebat omul la A Doua Venire, adică va da seamă. Însă, în același timp, avem și Taina aceasta și marea cale a Pocăinței, dar și bucuria să știm că nici ultima lacrimă pe care a vărsat-o oricare dintre noi în vreo noapte – ori de pocăință înaintea lui Dumnezeu, ori din durerea inimii –, nici o plecare a genunchilor nu va fi uitată de Domnul, așa cum nu a uitat nimic dintre

cele ale acestor mari Sfinți. Nu le uită Dumnezeu pe unele ca acestea. Al doilea gând care ne vine, citind viața Sfântului Efrem, este acesta: sigur, este o vreme apropiată de sfârșitul veacurilor, pentru că o dezvăluie, într-un fel, și Sfântul Rafail; iar prin arătarea acestor Sfinți acum, spre sfârșituri, Dumnezeu ne ajută. Gândiți-vă că și în Grădina Ghetsimani, în chinurile acelei rugăciuni, în fața plinirii paharului păcatelor noastre, al tuturor veacurilor, Îngerii veneau, parcă ajutându-L – așa părea –, întărindu-L pe Dumnezeul-Om. Să știți că lucrurile acestea se întâmplă și în viața noastră: în întâmplările greu de purtat, Dumnezeu ne întărește înainte, ne întărește într-un fel sau într-altul, pe toți cei care mai știm de Dumnezeu și Îi cerem ajutorul. Până și pe ceilalți îi întărește, darămite pe aceștia care cer ajutorul Domnului. Astfel face Dumnezeu și acum, cu lumea întreagă, spre sfârșitul veacurilor, că ridică și descoperă mulțime de Sfinți mărturisitori. Poate nu mai suntem noi vrednici să ridice vreunul dintre noi acum ori poate nu suntem noi în stare să purtăm Crucea, așa cum au purtat-o cei din vechime; și atunci, Mântuitorul ne ajută, măcar prin descoperirea celor din vechime, pe care îi descoperă acum și care, poate, pentru smerenia lor, n-ar fi vrut să fie descoperiți niciodată, decât la sfârșitul veacurilor. Așa după cum și Sfântul Antonie cel Mare n-a vrut să rămână trupul lui spre a fi cinstit de oameni și a fost îngropat în taină de ucenicii lui, neștiindu-se până astăzi unde anume a fost pus. Iar Dumnezeu nu l-a descoperit, cu toate că putea să o facă foarte ușor, așa cum l-a descoperit pe Sfântul Efrem cel Nou și pe mulți alții. Poate că va veni vremea și pentru Sfântul Antonie cel Mare și pentru alții, care vor întări veacul acesta ultim. Acestea să nu fie spre frică, dar să ne fie gândul și la acestea.

✝✝✝✝✝✝✝ ✝ ✝ ✝ ✝✝✝✝✝✝✝

SFÂNTUL
SUPER-GRABNIC AJUTĂTOR

Sfântul Efrem cel Nou, Marele Mucenic și Făcător de minuni, cinstit de o mulțime de credincioși din întreaga lume, a fost ales de Dumnezeu pentru săvârșirea minunilor în vremurile noastre tulburi, spre întărirea credinței și mângâierea creștinilor. A trăit la sfârșitul secolului al XIV-lea, între 1384 și 1426, adică acum mai bine de 500 de ani. Grecia se afla sub ocupație otomană și de aceea, pentru a nu fi înrolat în armata sultanului, a părăsit lumea la vârsta de 14 ani și s-a retras pe Colina Neprihăniților, din Attica, la Mănăstirea Buneivestiri, unde s-a nevoit timp de aproape 28 de ani. Asemeni marilor nevoitori, ieromonahul Efrem a viețuit în singurătate, retrăgându-se din obște pentru a se desăvârși într-o peșteră. În anul 1424, călugării din mănăstirea sa au fost uciși cu sălbăticie de turci, Sfântul fiind singurul rămas în viață, datorită faptului că nu se afla în mănăstire la venirea acestora, ci era retras în sihăstria sa. Dar după un an, la 14 septembrie 1425, ziua sa de naștere, mahomedanii s-au întors pe Colina Neprihăniților și au trecut prin sabie pe toți monahii aflați atunci în mănăstire. Pe Sfântul Efrem nu l-au ucis, pentru că era singurul care nu a părut tulburat de venirea lor și atunci, dându-și seama că este un călugăr îmbunătățit, au ales să-l supună la chinuri groaznice, pentru a-l face să se lepede de Hristos. Se gândeau că astfel biruința lor va fi mai mare

decât dacă îl vor ucide. Aceste chinuri nu au durat câteva ore sau zile, ci opt luni. În cele din urmă, au hotărât să-l martirizeze în a treia zi de Paști a anului următor, 1426, pentru ca batjocura lor față de credința creștină să fie deplină. L-au torturat cu sălbăticie, l-au spânzurat cu capul în jos de un dud, l-au pironit de trunchiul copacului cu cuie mari pe care i le-au bătut în tot trupul, chiar și în cap. În cele din urmă, i-au înfipt în pântece un lemn aprins. Rămânând neclintit în credință, Sfântul și-a dat duhul în mâinile Domnului, rugându-se pentru iertarea sa, dar și a prigonitorilor săi. Sufletul său de mucenic a fost dus de îngeri înaintea Domnului, primind cununa pentru pătimirile sale: *Vrednic ești, Efrem, că pe Hristos ai mărturisit!*. Trupul său a fost aruncat în scorbura copacului și a fost străjuit de câinele mănăstirii până când un grup de trecători l-a găsit și l-a îngropat. Acolo a stat timp de mai bine de 500 de ani, până la 3 ianuarie 1950, când Dumnezeu a rânduit aflarea sfintelor sale moaște și proslăvirea Sfântului. De atunci și până astăzi, Sfântul Efrem cel Nou nu încetează să săvârșească nenumărate minuni, fiind trimis de Dumnezeu să aducă mângâiere celor necăjiți și întărire în credință poporului dreptmăritor în *vremurile de dinaintea chinurilor*. El se apleacă cu nețărmurită dragoste și dumnezeiască mângâiere asupra celor împovărați de nevoi și necazuri, fie că sunt copii, tineri, adulți sau bătrâni, drepți sau păcătoși. Din crunta și îndelunga lui suferință mucenicească, întru care s-a arătat biruitor cu puterea și harul Duhului Sfânt, s-a revărsat peste veacuri izvor de putere și biruință pentru toți cei care gustă din paharul amar al nevoilor și greutăților, pahar din care Sfântul nu doar a gustat, ci pe care l-a băut cu setea mărturisirii credinței în Hristos.

Cu sufletul curat și punându-și viața în mâinile Domnului, la vârsta de 14 ani a părăsit casa părintească și și-a îndreptat pașii spre mănăstirea Maicii Domnului de pe Colina Neprihăniților, de lângă Nea Makri. Deși era adolescent și avea toată viața înainte, dragostea lui pentru Hristos, pentru Biserică și dorul rugăciunii au fost mai tari decât mrejele lumii și tentațiile vârstei. De atunci înainte, cei 28 de ani ai tinereții și ai maturității sale i-a petrecut în nevoință și ascultare, deprinzându-se cu rugăciunea neîncetată și cu sporirea pe calea sfințeniei. Tânărul Constantin, devenit mai apoi ieromonahul Efrem, a cunoscut și a luptat cu toate pornirile trupului și frământările vârstei. Dar s-a arătat biruitor asupra păcatului printr-o voință de neînfrânt, prin asprimea ascezei și cu ajutorul harului dumnezeiesc. Pacea pe care o avea atunci când a fost prins de turci, fiind singurul dintre călugări care nu a părut tulburat de asprimea măcelului lor, izvora dintr-o nepătimire a sufletului câștigată din multele sale nevoințe. Cunoscând frământările tinereții, dar și calea pentru depășirea lor, Sfântul Efrem cel Nou este permanent alături de cei tineri, care, asemeni lui odinioară, sunt la vârsta nedumeririlor. Le răspunde grabnic, de multe ori chiar și numai dacă se gândesc la el, fără a mai apuca să-l roage – de aceea a și fost numit de ei *Sfântul super-grabnic ajutător*. Sfântului nu i s-a părut o luare în râs acest apelativ, ci l-a primit ca pe o sinceră recunoștință și ca pe o mărturisire potrivită pentru limbajul tânărului contemporan și îi ajută cu și mai mare dragoste și promptitudine. Nenumărați tineri îi cer astăzi ajutor Sfântului Efrem, fie pentru a găsi persoana potrivită și a-și întemeia o familie, fie pentru a-și găsi un loc de muncă unde se cere *experiență profesională*, pe care cei ieșiți de pe băncile școlii nu o au, fie pentru a scăpa de patimile care i-au înrobit și de care nu pot scăpa. Unii, chiar, i-au cerut ajutor atunci când li s-a stricat calculatorul și, după ce l-au primit, l-au numit, cu recunoștință prietenească, *Sfântul care repară calculatoare*.

Pe nici un tânăr Sfântul Efrem nu l-a refuzat. Dar cele mai multe mărturii le-am auzit din partea elevilor și a studenților pe care Sfântul i-a ajutat la școală și la examene. Multă emoție simte orice suflet atunci când urmează să susțină un examen, să expună o lecție sau un proiect. Unii au darul de a memora, alții de a sintetiza, dar unii cu greu se străduiesc să învețe. Examinatorul uneori nu vrea să știe acest lucru, el vrea doar să i se expună lecția sau cursul. Și atunci ... mari emoții... *Oare voi trece? Oare voi putea să-mi stăpânesc emoțiile și să răspund bine? Oare voi reuși să-mi amintesc atâtea denumiri sau date sau informații? Oare îmi va da ce am învățat?* Multe gânduri, multe frământări și multe emoții. Sfântului Efrem, însă, nu-i sunt străine aceste stări. Să ne gândim numai că, timp de opt luni de zile, turcii îl scoteau zilnic la tortură și nu avea cum să știe dacă-l vor omorî atunci sau dacă-l vor mai lăsa să trăiască. Fiecare zi putea fi ultima pentru el. Oare el nu a fost frământat de gânduri și de emoții? *Doamne, oare mâine mă vor omorî și mă vei primi la Tine? Oare voi mai vedea lumina zilei? Oare ce chinuri vor mai găsi mâine prin care să mă facă să mă lepăd? Nu mă lăsa, Doamne!* Și pentru că nu-i sunt străine aceste stări, dar și pentru că-i iubește pe tineri pentru entuziasmul și lipsa lor de viclenie, le răspunde grabnic și merge cu ei la școală și la examene. *Sfinte Efrem, eu nu știu mai nimic. Scrie tu în locul meu!* au spus mulți după ce au primit subiectele, iar la final au rămas uimiți că parcă a scris alt-

cineva în locul lor sau parcă le-a suflat cineva la ureche ce trebuia scris. După ce au văzut rezultatele, au rămas uimiți, aflând că au trecut examenul sau că sunt printre primii sau că au obținut medalii. Mulți au mărturisit cu recunoștință: *Asta este nota Sfântului Efrem, nu a mea!* sau *Sfântul Efrem a luat examenul, nu eu!* ori au adus diplomele și medaliile și le-au așezat la icoanele Sfântului din biserici, mulțumindu-i cu lacrimi în ochi.

Suflet drag, nu este suferință ori încercare ori frământare care să-i fie străină Sfântului.Efrem. Atât de mult a pătimit, încât a cuprins în sufletul său întreaga suferință omenească. El nu ține cont de păcatele tinereților tale, nu te judecă, nu te învinovățește și nici nu se folosește de tine, cum fac oamenii astăzi. Te iubește și e gata să te ajute, ca să cunoști și tu dragostea nețărmurită a lui Dumnezeu! Vorbește-i, cere-i ajutorul în toate nevoile tale, poate banale pentru lume, dar de mare însemnătate pentru tine. Și, ca un prieten adevărat, îți va răspunde și te va ajuta. Nu te mulțumi cu atât, însă, ci câștigă-l ca tovarăș statornic pe calea vieții, încercând, de la o zi la alta, să fii plăcut lui Dumnezeu, așa cum a fost și el!

Cel mai nevrednic dintre preoți,
Pr. Mihai Iordăchescu

†††††††

†††††† MĂRTURII ALE MINUNILOR ††††††† SĂVÂRȘITE DE SFÂNTUL EFREM CEL NOU

†

ÎNTR-O DACIA 1300 ALBĂ, RĂBLĂGITĂ

Numele meu este Luminița, sunt din Oradea și aș dori să vă povestesc o minune săvârșită de Sfântul Efrem cel Nou cu mine în anul 2011, cândva, în luna iulie.

Eram doctorand în cel de-al cincilea an la Universitatea din Oradea, Facultatea de Istorie-Geografie, Relații Internaționale, specializarea Istorie. Fiind foarte obosită, am luat hotărârea să mă las de doctorat, deși dădusem bani mulți în fiecare an în vederea finalizării lui. Cu bucuria că abandonez, am început să citesc o carte cu minunile Sfântului Efrem cel Nou. Era într-o duminică, după ce venisem de la Sfânta Liturghie. Până seara, am citit-o și am rămas uimită că o doamnă mărturisea că, dacă citești cartea într-o singură zi, vei visa cu Sfântul sau chiar îl vei vedea. Mărturisesc sincer că, la citirea acestui lucru, eram cam sceptică… consider că așa suntem noi, nu credem nimic până nu vedem cu ochii noștri. Am zis în sinea mea: „Ei, lasă, că n-o fi chiar așa". Noaptea am visat cu Sfântul Efrem cel Nou, care mă ducea la Cluj cu o mașină veche, Dacia 1300 albă, răblăgită și îmi explica faptul că nu trebuie să abandonez doctoratul. De asemenea, îmi dădea indicații precise ce să caut la Arhivele din Cluj și la Biblioteca Centrală Universitară din același oraș. Dimineața, deși mai aveam doar trei

zile din concediu, am descins la Cluj, împreună cu soțul meu, am urmat sfatul Sfântului Efrem cel Nou și astfel am finalizat doctoratul în 29 septembrie 2011.

Îi mulțumesc Sfântului Efrem cel Nou pentru ajutorul acordat în finalizarea studiilor începute în urmă cu cinci ani! Îi mulțumesc lui Dumnezeu, Care este mare prin Sfinții Săi! *Luminița M., Oradea, 11 noiembrie 2012*

†

Cu darul Duhului Sfânt priveghindu-ne viețile, găsești cale să ajungi la inimile noastre, dumnezeiescule Efrem, rânduindu-ni-le pe toate cele de folos și învățându-ne a deslușì darul făcut lumii prin mucenicia ta neînfricată. Te rugăm, păzește-ne inimile de vătămarea cugetelor rele, ca și noi să-ți putem cânta întru adevăr: Bucură-te, biruință a Sfintei Cruci, prin care se dăruiesc lumii semințele a nenumărate minuni!

AJUTOR DE SUS

Acum câteva zile, am avut de dat primul examen serios din viața mea, la limba engleză, pentru admiterea în liceu la o clasă bilingvă. Mă descurcam destul de bine la această materie, dar, totuși, simțeam că nu sunt pregătită, mai ales la proba orală.

Cu o zi înainte de examen, am citit Acatistul Cuvioasei Parascheva, iar în dimineața examenului, cel al Sfântului Efrem cel Nou. Pe lângă acestea, am adresat rugăciuni și Sfântului Nicolae, Sfinților Împărați Constantin și Elena, Sfântului Nectarie și Maicii Domnului.

Ajunsă în curtea liceului, am văzut cât de mulți elevi erau – peste 150, concurând pe 28 de locuri. Intrasem în

panică, nu consideram că sunt capabilă să trec examenul și mai ales să ocup unul dintre cele 28 de locuri.

Am intrat în sala de clasă și, în timp ce profesorul împărțea subiectele, mă rugam lui Dumnezeu și Sfinților mei ajutători să nu mă lase nici acum, când dădusem de greu.

După proba scrisă, la care m-am descurcat destul de bine, având doar câteva greșeli, a urmat proba orală, unde mi-era foarte frică. Am fost prima dintre toți elevii din sală, iar subiectul pe care l-am primit a fost unul foarte ușor.

Nota de trecere la examen era 6. Astăzi am aflat rezultatele: am luat nota 8, cu toate că la proba orală am mai și greșit – profesoara a fost îngăduitoare și mi-a dat punctaj maxim.

Aceasta n-a fost singura dată când Sfinții, Maica Domnului și Dumnezeu m-au ajutat. Mi-au fost alături mereu când am dat de greu, chiar dacă nu meritam.

Acum urmează examenele pentru admitere, la care sper, cu ajutorul primit de la Dumnezeu prin rugăciunile Sfinților și ale Maicii Domnului, să iau note mari, pentru a putea intra la profilul pe care mi-l doresc.

Nu încetați să vă rugați și să credeți în Dumnezeu, chiar dacă uneori pare greu de realizat ceea ce vă propuneți, sau chiar imposibil. *Elena, Bacău, 7 iunie 2013*

†

Tinerilor, bătrânilor și copiilor, tuturor deopotrivă le stai de față neîncetat, Preacuvioase Părinte Efrem, căci privirea ta cea blândă și neîncetat lucrătoare aduce bucuria bunelor vestiri dumnezeiești. Curățâ-ne de toată aplecarea spre cele materialnice, ca, ușurându-ni-

se povara vieţuirii pământeşti, să putem vedea limpede noima poruncilor Mântuitorului Hristos.

LUMINĂTORUL MINŢILOR

Vreau să vă mărturisesc şi eu două minuni care mi s-au întâmplat într-un timp foarte scurt.

O prietenă de-a mea m-a sunat într-o zi şi mi-a spus să cumpăr cartea despre Sfântul Efrem intitulată *Mărturii ale minunilor săvârşite în zilele noastre*, pentru că este o carte foarte bună. Nu imediat, ci la vreo două-trei zile după ce am primit telefonul ei, m-am dus şi mi-am cumpărat-o. Într-adevăr, mi-a plăcut şi m-am minunat cât de grabnic ajutător este Sfântul Efrem, chiar dacă problemele nu sunt de natură medicală.

Pe 5 iunie, am dorit să merg cu maşina la un supermarket, undeva la periferia oraşului. Cu câteva zile în urmă, îmi trebuiseră, la un service auto, talonul maşinii şi buletinul soţului. Venind acasă, pusesem „bine" plicul cu cele două acte. Iar în ziua când aveam nevoie să mergem la supermarket, nu le mai găseam. Eram disperată. Căutasem prin toată casa. Deja intrasem în panică. Le-am comunicat membrilor familiei că altă soluţie nu aveam decât să mă rog Sfântului Efrem şi Sfântului Mina. Înainte de a începe, i-am spus Sfântului Efrem că, dacă le voi găsi, voi mărturisi despre ajutorul său. Am citit apoi ambele acatiste şi minunea chiar s-a întâmplat, după vreo 2 ore şi 30 de minute, când, deschizând sertarul biroului, am observat plicul cu pricina, care căzuse prin spate în sertarul de mai jos. Nu vă închipuiţi cât de fericită am fost!

A doua minune s-a petrecut cu trei zile mai târziu. La orele 22, am primit un telefon de la cumnata mea cum că fratele meu intrase într-o depresie, pentru că mai avea de plătit o ultimă tranşă la o bancă într-un timp foarte scurt şi încă nu strânsese suma. Luând cheile de la maşină, el spusese că vrea să se sinucidă şi plecase cu o viteză foarte mare. Imediat, eu şi cu mama am început să citim, în acelaşi timp, Acatistul Sfântului Efrem, rugându-l să-i lumineze mintea fratelui meu şi acesta să se întoarcă acasă. La 2 ore după aceea, am primit un telefon de la cumnată, prin care m-a anunţat că fratele meu s-a întors acasă. Mi-am dat seama încă o dată că rugăciunile ne-au fost ascultate. Îl rog să fie şi de acum alături de mine, de familia mea şi a fratelui meu.

Îţi mulţumesc din tot sufletul, Sfinte Efrem!

Marilena M., Ploieşti, 12 iunie 2013

✝

Paşii noştri îi faci ai tăi şi căile noastre le faci ale tale, Preabunule Părinte Efrem, adeverind puterea ta dumnezeiască şi nepărăsindu-ne niciodată. Astfel ne arăţi care este lucrarea dată ţie de Sfântul Duh, iar noi alergăm către tine, rugându-te: miluieşte-ne cu bunătatea ta, Sfinte Efrem, ca să vestim tuturor cât bine ne-a făcut Dumnezeu prin tine!

UN 5 CÂT UN 10

Ajutorul primit de la Sfântul Efrem pentru mine a fost în sesiune. Sunt studentă la Facultatea de Drept, în anul 4. În prima sesiune din acest an, eram deznădăjduită cu privire la examenul de dreptul muncii, unde aveam tare

mult de învățat. Profesoara avea foarte multe pretenții și tocmai acum, în ultimul an, ni s-au cumulat toate examenele orale.

Într-o după-amiază, înainte de examen, am fost la Sfântul Maslu, cerând ajutorul lui Dumnezeu și al Sfântului Nectarie (la biserica unde merg se află și o raclă cu o părticică din moaștele Sfântului Nectarie). După slujbă, am vorbit cu o prietenă, spunându-i de îngrijorarea mea cu privire la examenul ce urma. Ea mi-a zâmbit și m-a întrebat dacă am auzit de Sfântul Efrem, spunându-mi că Sfântul este grabnic ajutător și mulți studenți au primit ajutor în sesiune. Cuvintele sale m-au încurajat, iar în următoare zi, încă de dimineață, am plecat să cumpăr o cărticică cu viața și acatistul Sfântului. Am fost extrem de bucuroasă că am găsit-o și am citit acatistul în fiecare zi, până la examen.

În ziua examenului, l-am citit dimineață și am plecat la facultate. Până să intru în sală, în sufletul meu era o liniște de nedescris; nu aveam emoții, nu eram stresată... totul era perfect! Intru în sala de examen, trag un bilet și mă așez în bancă. La prima vedere, am zis că nu iau examenul, căci nu pot face nimic. Scriu pe foaia de examen ce știu și sosește rândul meu să mă așez în față. Profesoara era tare agitată și mă întrerupea foarte mult pentru întrebări, iar după ce îi spun primul subiect, mă trece la al doilea, unde nu prea știam și a fost cam dezamăgită că nu primea răspunsul academic pe care îl voia. La un moment dat, plictisită, doamna profesoară îmi zice: „Răspunde la următoarea întrebare... și îți pun 5". M-am blocat: nu cunoșteam răspunsul și nu știam ce să fac. Am început să îl chem pe Sfântul Efrem în ajutor,

să nu mă lase să pic. Nu mai avea rost să mă gândesc la subiecte, doar mă rugam Maicii Domnului și Sfântului Efrem. Deodată, profesoara se uită lung la mine și îmi zice: „Îți pun 5, dar să vii la mărire!". Într-adevăr, ajutorul Sfântului Efrem și al Sfinților a venit negreșit! Așa am trecut toată sesiunea.

În al doilea semestru (înainte de licență), am reușit să rămân cu restanță la procedura civilă II. Am trăit un stres cumplit. Cei care sunt în ultimul an știu ce înseamnă să stai cu grija că ar fi posibil să nu poți intra în licență din cauza unei restanțe. Era ultima șansă! Examenul a fost oral și a început la ora 16. Eram mulți – vreo 50 de studenți. Am cerut și pentru acest examen ajutorul Sfântului Efrem, al Sfântului Nectarie și al Maicii Domnului.

După 4 ore de așteptare pe hol, 4 ore în care unii ieșeau bucuroși că vor intra în licență, iar alții – cu lacrimi în ochi pentru că picaseră, la ora 20, am intrat și eu în sala de examen, făcându-mi semnul Sfintei Cruci! Tremuram toată, aveam impresia că nu mai știu nimic, simțeam că am o mulțime de lipsuri, îmi venea să plâng, mă vedeam deja picată. Trag biletul, mă uit peste subiecte și, surpriză: unul dintre subiecte tocmai îl citisem pe hol și îl știam foarte bine. Simțeam că am mintea limpede. Îmi scriu câteva idei pe foaie, pentru a-mi face ordine în minte (profesorul nu voia să citim deloc ceea ce scriam noi în bancă, ne dădea afară din sală dacă vedea că citim). A venit și rândul meu. Am început cu subiectul pe care îl știam cel mai bine. M-a întrerupt profesorul de două ori să mă testeze dacă într-adevăr știam și m-a trecut la subiectul 2, unde am

bâiguit eu acolo două-trei cuvinte, căci nu prea știam și am procedat ca mai înainte: am început să-mi chem Sfinții ajutători! Profesorul, un pic plictisit, îmi pune 5, dorind parcă să scape mai repede de mine! Atât voiam – un 5, ca să pot intra în licență! Era un examen greu, la care m-am bucurat pentru un 5 ca și cum aș fi luat 10. Slavă lui Dumnezeu, Care lucrează prin Sfinții Săi!

M. S., România, 18 iunie 2013

†

Rază cerească și luminător al minților te cunoaștem pe tine, dumnezeiescule Efrem, căci întru mulțimea nevoințelor tale mucenicești ai izbândit cu biruința veșnică a Învierii din morți a Fiului lui Dumnezeu. Nu înceta a ne încredința de puterea ta cea mare, ca, întărindu-ne în credință, să te avem împreună-călător în acest veac trecător.

MI SE LUA CEAȚA DE PE MINTE

Prima dată am auzit de Sfântul Efrem anul acesta, în Postul Paștelui, când mergeam într-un pelerinaj la o mănăstire și o prietenă mi-a dat să duc icoana cu Sfântul Efrem cel Nou. L-am îndrăgit mult și de atunci mi-am dorit și eu o icoană cu Sfântul, gândindu-mă să-mi cumpăr una în viitorul apropiat. (Deoarece acest pelerinaj a fost pe jos, unei alte prietene i s-a făcut rău, dar după ce i-am dat să ducă icoana cu Sfântul Efrem, s-a simțit mult mai bine, având forță să parcurgă tot drumul până la mănăstire.)

După o lună, de ziua mea, am primit de la două prietene icoana cu Sfântul Efrem, pe care mi-o doream

Moaștele Sfântului Efrem cel Nou

din pelerinaj, precum și o cărticică cu viața și acatistul său și bineînțeles că, dintre toate darurile primite în acea zi, de acestea m-am bucurat cel mai mult.

Am auzit că Sfântul Efrem cel Nou este grabnic ajutător și, pentru că aveam de scris lucrarea de licență, am început să-i citesc acatistul. Mai erau trei săptămâni până la data la care trebuia să o predau și eu nu scrisesem încă nimic! Mă gândeam că numai o minune mă poate salva să reușesc să o termin și, mai întâi de toate, să o predau la timp, iar mai apoi să fie și de o calitate cât de cât bună.

Bineînțeles că în această perioadă de trei săptămâni mi-am petrecut timpul muncind la lucrare și rugându-mă, iar cu binecuvântarea și recomandarea duhovnicului meu, m-am spovedit de două ori și m-am împărtășit de trei ori, pentru că se întâmpla des ca, din cauza presiunii, efectiv să nu mai am idei și să treacă timpul fără ca eu să mai scriu ceva. Dar, mergând la Sfânta Spovedanie și la Sfânta Împărtășanie și apoi rugându-mă la icoana

Sfântului Efrem cel Nou, mi se lua ceața de pe minte și deveneam foarte productivă.

M-a ajutat foarte mult și părintele meu duhovnic, cu rugăciuni și încurajări, precum și toți prietenii mei, și mai ales Sfântul Efrem cel Nou, drag sufletului meu, astfel încât, cu ajutorul lui Dumnezeu, am luat notă mare la licență și am terminat cu bine, chiar mai bine decât îmi doream.

Mărturisesc că, de fiecare dată când mă rog Sfântului sau când îi privesc icoana și îmi fac semnul Crucii trecând pe lângă ea, primesc un simțământ foarte frumos de pace.

Lăudat fie Dumnezeu!

Ioana-Ștefania, România, 22 iulie 2013

†

Cu trezvia ta cea văzătoare de Dumnezeu ai biruit toate ispitirile vrăjmașului, Preacuvioase Părinte Efrem, și întru puterea blândeții ai răbdat toate caznele aduse asupră-ți de prigonitorii cei cumpliți. Înalță mintea noastră către adâncurile cele minunate ale Evangheliei, ca, urmând Fiului lui Dumnezeu, dintru lucrare să se pecetluiască și ființa noastră cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.

L-AM RUGAT SĂ FIE CU MINE ÎN SALĂ

Cineva mi-a împrumutat cartea *Viața, arătările, minunile, acatistul și paraclisul Sfântului Efrem cel Nou, grabnicul ajutător și marele făcător de minuni*. Am început să citesc această carte și am început să simt o mare dragoste și apreciere pentru acest Sfânt. Citeam foarte mult din ea, nu mă puteam opri. Dacă lăsam puțin

cartea, îi duceam deja dorul. Am fost uimită de minunile lui și de dragostea pe care o are față de noi.

Cu o zi înainte de începerea celei de-a doua sesiuni de examene, am citit acatistul Sfântului Efrem și m-am rugat pentru colegii mei și pentru mine ca să trecem cu bine de sesiune și mai ales să mă ajute la examenul de limba engleză, căci nu prea mă descurc. L-am rugat pe Sfântul Efrem să fie cu mine în sală la examenul de la engleză.

Când am început examenul, am făcut prima parte, la care am lăsat netraduse ultimele două părți din text, iar la ultimele două exerciții am făcut ceva de care eram sigură că nu e bine. Am așteptat cu sufletul la gură afișarea notelor. Mă temeam că voi lua o notă mică sau și mai rău – voi avea o restanță. Când s-au afișat notele, m-am uitat să văd ce notă am luat și m-am speriat când am văzut că am luat 9, atât eu, cât și colegii mei. Mi-am făcut cruce și i-am adus mulțumire Sfântului Grabnic Ajutător Efrem.

În prima sesiune, am făcut tot și am luat 8, iar acum, când nu am făcut cine știe ce, am luat 9. Îi mulțumesc din suflet Sfântului.

O altă minune a Sfântului s-a întâmplat când aveam o durere de cap. Mi-am făcut cruce pe frunte și am spus: „Sfinte Efrem, ajută-mă să nu mă mai doară capul". Și imediat am simțit că mă lasă durerea. Și m-a lăsat.

Îți mulțumesc, Sfinte Mare Mucenice Efrem cel Nou, Sfântul sufletului meu.

Elena Alexandra, Constanța, 23 iulie 2013

†

Bătăi, batjocuri, scuipări, foame, sete și cazne au adus asupra ta prigonitorii cei amarnici, însă neclintit ai rămas, Mare Mucenice Efrem, căci ai iubit Crucea lui

Hristos și ai râvnit a urma dragostei aceluia Care te-a iubit până în sfârșit. Luminează mințile noastre întru strălucirea Sfintei Cruci, ca, înnoindu-ne lăuntric, să se plinească și întru noi gândul cel mai înainte de veci al Preasfintei Treimi.

DORINȚA ÎNDEPLINITĂ

Sunt în sesiune. Viața nu e ușoară când ești student la Drept și te străduiești să îți iei toate examenele. Îmi fac puțin timp, pentru că i-am promis Sfântului Efrem că o să mărturisesc minunea lui cu mine, cât de repede pot.

Am picat un examen și eram foarte deznădăjduită și tristă. Două din prietenele mele bune mi-au fost alături în acel moment cu tot sufletul lor și le mulțumesc mult de tot. Fără ele era tare greu!

Într-o zi, m-am dus la Bisericuța Studenților, în Hașdeu (Cluj), iar una din prietene mi-a arătat cartea *Sfântul Efrem cel Nou – Minuni în România* și era foarte bucuroasă că Sfântul Efrem a ajutat-o la facultate, cu examenele, ea fiind în anul terminal.

Luând cartea și citind câteva dintre minunile scrise, m-am cutremurat. Eu niciodată nu m-am rugat Sfântului Efrem. Mi-am zis în gând că mi-aș dori și eu cartea aceea, dar o să o iau eu mai încolo, când o să am bani pentru așa ceva (așa gândesc mereu).

Seara, după slujbă, m-am închinat pentru prima dată la moaștele scoase pe o masă în biserică și, bineînțeles, și la papucul Sfântului Efrem. Am simțit o pace interioară de nedescris. După ce am ajuns în cămin, o altă prietenă m-a rugat să cobor, pentru că voia să îmi dăruiască ceva.

Când m-am dus, am rămas șocată: mi-a dăruit cartea cu minunile Sfântului Efrem, deși eu nu am zis nimănui că mi-o doream, doar am gândit aceasta și în plus, cine să îți dăruiască exact cartea dorită la o oră așa de târzie?

Cu adevărat, Sfântul și-a arătat bunătatea față de mine, chiar dacă eu nu m-am rugat lui până acum. De acum încolo, cu siguranță o să mă rog cât de mult pot și o să-l cinstesc, pentru că Dumnezeu ne-a dat un Sfânt tare bun!

Dumnezeu să ne ajute pe toți și rugați-vă Sfântului Efrem pentru ajutor, mai ales la examene!

Ramona-Daniela, Cluj-Napoca, 30 iulie 2013

†

Prin puținele cuvinte ale celor ce mărturisesc binefacerile tale, Multmilostive Părinte Efrem, lucrezi în taina inimilor noastre, punând pecete ce nu poate fi ștearsă de nici o putere sau lucrare omenească. Luminează-ne și ne ferește de fățărnicia binevoitoare a celor mincinoși, care strecoară țânțarul ca să înghită cămila și care nicidecum nu-și vor pune sufletul pentru noi în vremurile de grea încercare.

CU TIMP SUFICIENT PENTRU RUGĂCIUNEA DE MULȚUMIRE

În anul 2012, prin luna iunie, a fost prima oară când am primit ajutor de la Sfântul Efrem cel Nou. Era la sfârșitul masteratului, anume, când trebuia să termin lucrarea de disertație.

Sfântul Efrem cel Nou a venit în casa mea prin intermediul unei doamne mai în vârstă, care avea mare

evlavie la Sfântul Efrem. Mi-a dat de multe ori acatiste ale diferiților Sfinți, printre care și o cărticică subțire cu viața, paraclisul și acatistul Sfântul Efrem. Nu s-a întâmplat niciodată să mă fi întâlnit cu dânsa și să nu îmi fi oferit fie un acatist, fie o iconiță a unui Sfânt sau a unei Sfinte. Însă pe toate le puneam deoparte, gândindu-mă că e bine să le am în casă, în caz că o să am nevoie de mijlocirea Sfinților.

Când am primit cărticica cu Sfântul Efrem, eram în perioada în care munceam la lucrarea de disertație, lucrare cu foarte multe probleme și impedimente. Am avut o temă a lucrării ce nu putea fi demonstrată practic. Era pură teorie, iar eu trebuia să fac un studiu de caz pe tema respectivă. M-am chinuit totuși să găsesc o modalitate de a face o demonstrație practică, am căutat specialiști în domeniu, dar nimeni nu putea să mă îndrume, să pot să îmi închei lucrarea. Iar despre ajutor din partea profesorului, nici nu se punea problema, deoarece dânsul aștepta ca eu să vin cu o idee nouă de demonstrare a temei... .

Am pus cărticica cu Sfântul Efrem pe birou, printre multitudinea de cărți de specialitate și mereu ajungea pe sub acestea. De fiecare dată când deznădăjduiam și îmi spuneam că o să dau la anul disertația, acatistul Sfântului ieșea deasupra cărților, ca și când îmi zicea că trebuie să-l citesc. În deznădejdea mea, eu mereu îl puneam sub cărți și îmi ziceam mereu că nu este timp să citesc acatistul, pentru că nu am timp să îmi termin lucrarea.

Fiindcă mai aveam o zi până la predarea lucrării și eu până la acea dată nu aveam studiul de caz, iar ajutorul nu venea de nicăieri, uitându-mă la icoana Sfântului Efrem

de pe acatist, am zis: „Știu că trebuie să citesc acatistul, dar ajută-mă să termin lucrarea, sunt convinsă că nu ai venit în casa mea întâmplător". Terminând de spus acestea, am primit un spor nemaiîntâlnit și am terminat lucrarea cu o oră înainte de predarea lucrării, având suficient timp să spun și o rugăciune de mulțumire Sfântului.

La examen, nota a fost cea maximă. Și aici, am primit ajutor de la Sfântul Efrem, întrucât profesorii din comisie nu mi-au adresat foarte multe întrebări, deși era una dintre cele mai severe comisii.

După stresul cu lucrarea de disertație, bineînțeles că am avut niște probleme de sănătate: simțeam o durere în abdomen în partea stângă, așa, de parcă mi se înfigea mereu un cuțit în pântece. A durat o lună de dureri constante, până într-o seară, când – durerea fiind atât de mare, deși încercasem tot felul de tratamente pentru problema mea – mi-am adus aminte de Sfântul Efrem, care a pătimit mult pentru credința sa, înfigându-i-se un lemn încins în pântece. Am zis doar atât: „Te rog, Sfinte Efrem, tu, care știi durerea pântecelui, alină-mi și mie durerea aceasta". Greu de crezut pentru unii, chiar și pentru mine, dar durerea a dispărut pe loc și am reușit să adorm. De atunci, nu mai am nici o durere.

Eu nu obișnuiam să mă rog Sfinților, ci mereu mă rugam lui Dumnezeu și Maicii Domnului, însă Sfântul Efrem a devenit Sfântul cel mai drag sufletului meu, grabnicul meu ajutător întru toate nevoile!

I. D., Sibiu, 13 august 2013

†

Colina Neprihăniților s-a umplut de lumina Împărăției prin jertfa ta mucenicească, Sfinte Efrem, căci

strălucirea cea Sus a venit să mărturisească slava cea tainică ce o purtai în inimă prin pomenirea numelui lui Dumnezeu. Pogoară și asupră-ne străluminarea ta, Mare Mucenice, ca, arzându-se tot păcatul și moartea dintru noi, să ne înnoim întru spor de credință, nădejde și rugăciune.

AM CĂUTAT O CALE DE SCĂPARE...

Ceea ce am să vă spun nu este neapărat o mărturie despre examenele luate, dar am promis Sfântului Efrem că voi împărtăși minunea săvârșită.

La sfârșitul lunii iunie a acestui an, mă simțeam pe zi ce trece tot mai slăbită și mai incapabilă să învăț pentru examenul vieții mele – bacalaureatul. Aveam un nodul de mărimea unei boabe de strugure undeva la baza gâtului. La insistențele mamei mele, am mers la doctor. După numeroase inspecții, s-a ajuns la concluzia că respectivul nodul era canceros.

Zilele ce au urmat după aceea nu pot să vi le relatez. Un adevărat chin. Mă rugam Domnului și Îl acuzam pentru povara pe care mi-a dat-o (lucru de care în acest moment mă rușinez). În cele două săptămâni de chin, nu m-am putut concentra deloc asupra examenului.

În săptămâna dinaintea probelor scrise, am mers la Cluj, la un alt doctor. În dimineața respectivă, am căutat pe internet o cale de scăpare, o cale de alinare cu ajutorul Domnului. Am dat de Sfântul Efrem pe un forum și am citit câteva dintre minunile lui. Înainte să plec la Cluj, eu fiind din Bistrița, m-am rugat Sfântului Efrem cel Nou să mă ajute.

Examinându-mi fișele, iar apoi examinându-mă pe mine, medicul m-a întrebat dacă nu cumva încurcasem fișele cu altcineva, căci eu sunt perfect sănătoasă. A mai durat o vreme până nodulul a dispărut complet, iar acum sunt cât se poate de sănătoasă. De asemenea, am luat Bacul cu o medie peste 9, în ciuda faptului că săptămânile menite pentru pregătire le-am petrecut în lacrimi.

Mulțumesc Domnului și Sfântului Efrem că m-au ajutat! Fiți binecuvântați!

M. L., Bistrița, 25 august 2013

†

Limpezind căile omenești și pogorând asupră-ne lumina ta cerească, ne ridici din deznădejde și din boală, Mare Mucenice Efrem, urzind în chip minunat cele spre mântuirea noastră. Pune întru noi spor de înțelepciune și osteneală, ca, pășind pe căile cele sfinte ale Evangheliei, să ne învrednicim a gusta mereu din Trupul și Sângele Domnului, comoara cea nepieritoare a acestei lumi.

AM SIMȚIT PUTEREA DE A VORBI LIBER

Ajutorul Sfântului Efrem l-am simțit și la examenul de licență, fiind studentă la Facultatea de Drept. Examenul s-a desfășurat în două reprize: un examen oral din materia dreptului civil (din toți cei patru ani de facultate) și prezentarea propriu-zisă a lucrării de licență.

Pentru examenul oral, nu mă simțeam prea bine pregătită, emoțiile erau pe măsură, dar am intrat în sala de examen cu o iconiță a Sfântului Efrem în mână și carnetul de student. Am tras două subiecte și am mers

în bancă să le rezolv. Când mi-am văzut subiectele, am constatat că nu știu nimic, deja mă vedeam picată. În momentele acelea, am început să mă rog Maicii Domnului și Sfântului Efrem. Minunea s-a și petrecut: ideile au început să curgă, simțeam că am mintea limpede și, chiar dacă nu prea știam din cărți, am început să scriu pe ciornă ideile care mi se păreau logice și normale cu privire la subiectele trase.

A venit momentul să-mi prezint subiectele. Am simțit o putere de a vorbi liber, fără a mă uita pe ciornă, emoțiile erau puține, mai că nici nu se simțeau. Am spus tot ce am știut și m-a întrerupt comisia pentru întrebări. Pretențiile erau mari, tot mai voiau să vorbesc, iar la urmă mi-am dat seama după chipurile lor că erau cam nemulțumiți. Am ieșit din sală dezamăgită; voiam doar să iau examenul. După câteva ore, s-au afișat și rezultatele: 7. Fusese un examen tare greu, iar eu eram bucuroasă pentru nota primită. La prezentarea licenței, media comisiei a fost 9,66.

Slavă Domnului și Sfântului Efrem, care neîncetat își arată ajutorul spre cei ce îi cheamă cu credință!

M. S., România, 28 august 2013

†

Având înțelepciunea desăvârșită, dobândită de la Duhul Sfânt, toate le cunoști și le vezi întru plinătate, Sfinte Părinte Efrem, primindu-i cu dragoste pe cei ce vin către tine. Pentru aceea, și noi, cei care suntem luminați cu raza privirii tale, îți mulțumim pentru toate binefacerile și îți cântăm: Bucură-te, Mare Mucenice Efrem, înțelepciune dumnezeiască întru care se topesc toate gândurile omenești.

CU NESFÂRȘITĂ MILĂ FAȚĂ DE NEPUTINȚELE NOASTRE

Sfântul Efrem cel Nou mi-a apărut în cale în urmă cu mai mulți ani. Ieșind într-o duminică de la Sfânta Liturghie, la bisericuța unde merg eu, ni s-a dat la ieșire o iconiță de carton cu un Sfânt. Am citit ce scria pe spate, câteva rânduri, numele său, faptul că a fost torturat, că înainte a fost călugăr, fiind ucis în urmă cu aproximativ 500 de ani, moaștele sale fiind descoperite după acest interval de o măicuță, în Grecia. Mai scria că este mare tămăduitor de boli sufletești și trupești, arătându-se aievea celor care îl cheamă cu credință. Am dus iconița respectivă la serviciul unde lucram pe atunci, parcă prin anul 2009 sau cam așa ceva. Am pus-o pe biroul unde aveam locul meu și... atât. Anii au trecut, Sfântul mă privea blajin din iconița respectivă pe parcursul celor 8 ore, mai mult sau mai puțin, cât stăteam la serviciu, însă eu nu i-am dat mare atenție. Câteodată, când aveam oarecare greutăți sau necazuri, probabil că îmi mai cădeau ochii pe icoana sa și îi mai ceream ajutorul, știind că este un Sfânt al lui Dumnezeu, dar fără să mă interesez în mod deosebit despre viața sa, fără să „îl am la evlavie", cum se spune. În urma unor întâmplări, am părăsit serviciul unde lucram de patru ani și jumătate și, nu mai reținexact, dar parcă am lăsat icoana la birou, să vegheze în continuare asupra celui care urma să îmi ia locul. Acasă, aveam altă icoană identică, lăsată de fratele meu, care primise cu aceeași ocazie una la fel. Deoarece îmi părăsisem serviciul forțat de împrejurări, mă aflam într-o situație destul de dificilă,

cu atât mai mult cu cât soția mea nu avea nici ea un salariu prea mare. Planul meu a fost să rămân câteva luni acasă, să mă pregătesc pentru un examen care să îmi permită ocuparea unui post ce presupunea un cu totul alt climat decât cel de unde plecasem, siguranța locului de muncă, salariu bun, în fine, mai multe avantaje.

Trecusem prin momente grele la serviciul respectiv, părintele meu duhovnic m-a ajutat mult. Am avut un diferend acolo cu cineva, iar părintele duhovnic m-a sfătuit să mă rog Sfântului Mare Mucenic Mina, care a întors situația în favoarea mea în câteva ore după ce i-am citit Acatistul. Era ceva legat de salariu și o persoană, absolut întâmplător venită acolo, fiind întrebată despre salariile propriilor săi angajați de către cel cu care aveam diferendul, a dat niște răspunsuri care au fost în favoarea mea într-o manieră zdrobitoare. Încercarea de a demonstra „privilegiile" exagerate de care m-aș fi bucurat eu la acel loc de muncă s-a transformat în exact contrariul ei, ceea ce mi-a tăiat răsuflarea, uluit fiind de cât de categoric am ieșit victorios dintr-o situație aparent fără ieșire. Erau foarte puține șanse ca acea persoană străină să răspundă ceea ce a răspuns, și L-am slăvit pe Dumnezeu și pe Sfântul Mina, cel grabnic ajutător, cumpărând și o icoană a sa, pusă acasă la loc de cinste. Situația s-a aplanat și mi-a devenit apoi favorabilă, constituind însă și semnalul că trebuia să îmi găsesc alt serviciu. Deși nu mă îndoiesc de ajutorul Sfântului Mina, cred că și Sfântul Efrem cel Nou mi-a fost de ajutor, și Maica Domnului și mulți Sfinți care se roagă pentru noi.

În sfârșit, am părăsit acel serviciu. Familia mea m-a ajutat din punct de vedere material, tot ce aveam de făcut

era să stau acasă să mă pregătesc pentru examenul mai sus pomenit. Fratele meu, care susținuse examenul chiar în anul anterior, m-a susținut moral și material, fiind foarte încrezător în șansele mele, cu atât mai mult cu cât el reușise din prima încercare, deși era un examen extrem de dificil, astfel că i-a dat slavă lui Dumnezeu pentru aceasta de nenumărate ori. Dificultatea acestui examen consta în vastitatea materiei de aprofundat și de știut foarte bine, însă la momentul respectiv era vorba de o singură probă de cunoștințe teoretice din domeniu, după care, odată trecută aceasta, totul era practic rezolvat. Așadar, m-am apucat de învățat, timp de aproximativ 6 luni, acesta constituind „locul meu de muncă". Pentru mine, miza era foarte mare, consideram că este viitorul meu și al familiei mele în joc; în linii mari, situația îmi părea împovărătoare, dar eram recunoscător pentru ajutorul moral și material din partea familiei.

În sfârșit, după ce am învățat cât am putut și m-am priceput, a venit și ziua examenului. Aflasem între timp, cu inima strânsă, că erau scoase mult mai puține locuri la concurs decât în anii anteriori – ca idee generală, urma să concurăm cam 1200 de persoane pentru 40 de locuri... Cu nădejde în Dumnezeu, m-am dus totuși la examen, știind că învățasem, mă pregătisem și, cum se spune, „intrasem în horă", deci trebuia „să joc". Examenul avea loc la București, unde am ajuns cu o zi înainte și am fost la mânăstirea Radu Vodă, unde se află o părticică din moaștele Sfântului Nectarie din Eghina. Am citit Acatistul Sfântului și i-am cerut ajutorul. Eu nu am băgat de seamă că era pus pentru credincioși ulei din candela Sfântului și nu m-am uns cu el. Am dat

examenul, iar la finalul acestuia, s-au afișat rezultatele corecte ale testului grilă, astfel că fiecare candidat și-a putut calcula punctajul, practic imediat ce examenul s-a încheiat, după epuizarea timpului alocat probei.

După ce am refăcut calculele acasă, am văzut că luasem o notă cu o zecime mai mică decât nota minimă pentru a rămâne în competiție. Totul era pierdut. Picasem. Afișarea rezultatelor oficiale a confirmat eșecul. Am fost tare zdruncinat de aceasta, mi-era rușine de mine însumi, stătusem atâtea luni acasă pentru a învăța, sperasem că voi reuși, erau persoane care nu avuseseră privilegiul meu, aveau familii, copii, servicii solicitante, învățaseră după terminarea programului de lucru, cum apucaseră – ce mai, în condiții mult mai dificile decât ale mele, care avusesem totul „pe tavă" și ratasem, în timp ce unii dintre ei reușiseră. Cred că și mândria mea a avut o contribuție însemnată la eșec, alături de alte metehne ale mele.

Nu știam ce urma să fac în continuare. Fratele meu a spus că nu-i nimic, trebuie să încerc și anul viitor, totul va fi bine, să nu îmi fac griji, soția mea, de asemenea, a fost alături de mine din tot sufletul. Părintele meu duhovnic m-a încurajat și el în toată această perioadă, și după susținerea examenului, și la aflarea rezultatelor. Cu toată povara sufletească pe care o simțeam, i-am mulțumit adânc Domnului pentru oamenii din jurul meu, pe care mi-i dăruise din marea Sa bunătate...

Până la urmă, am hotărât să mai încerc și anul următor, conștient totodată că miza examenului se dublase. Vor fi doi ani în care voi fi stat să mă pregătesc, iar dacă nu voi reuși nici de data asta... Nici nu voiam să mă gândesc, deși îmi dădeam seama că ar fi posibil să se întâmple și

asta. În fine, după o perioadă de pauză, m-am apucat iar de învățat. Zvonurile erau că se va schimba destul de mult materia, ceea ce îngreuna considerabil toată treaba. Mai mult, după un timp, după ce mă apucasem din nou de învățat, am aflat că se modifica și modalitatea de examen, astfel că, pe lângă proba teoretică, aveau să mai fie introduse încă două probe speciale, notate și acelea, urmând a se face apoi media celor trei note, care avea să se calculeze după niște reguli speciale, fiecare notă având o anumită pondere.

Ziua examenului se apropia tot mai mult, iar la un moment dat, am simțit că nu mai pot, parcă mă strivea stresul. Într-o zi, i-am spus părintelui meu duhovnic zbuciumul meu, temerile mele. Dânsul, după ce m-a ascultat cu atenție, a scos o iconiță mică pe care, sărutând-o, mi-a dat-o, spunându-mi că este a Sfântului Efrem cel Nou și că acest Sfânt mă va ajuta foarte mult. Am luat-o, cu oarecare ezitări, știind că mai am una acasă, însă părintele, fără să se supere, a insistat să o iau. Cumva am simțit, mai mult indirect decât în mod conștient, că părintele m-a încredințat Sfântului Efrem cel Nou. În mod inexplicabil, am simțit că momentul respectiv este cumva hotărâtor. Nu știam cum, nu am dezbătut prea mult ce simțeam, însă a fost ceva deosebit. În aceeași zi, sau într-o zi ulterioară foarte apropiată de aceea, la librăria bisericuței noastre am văzut cartea despre Sfântul Mare Mucenic și Cuvios Efrem cel Nou, *Mărturii ale minunilor săvârșite în zilele noastre*. Mi-am zis, cu o hotărâre care parcă nu mă caracteriza: „Acesta este un semn. Trebuie să cumpăr această carte. Părintele m-a încredințat Sfântului și aceasta înseamnă că Sfântul

îmi iese în cale". Am cumpărat cartea și, ajungând acasă, am început imediat să citesc din ea. Parcă nu mă puteam opri. Eram uluit și extrem de emoționat de ce citeam: oameni cu necazuri ce păreau imposibil de depășit, „sentințe" medicale necruțătoare, situații fără ieșire, toate rezolvate în mod miraculos, de necrezut – de exemplu, analize care arătau clar o anumită boală și care, după rugăciuni către Sfântul Efrem cel Nou arătau la fel de clar că boala nu mai exista. Erau lucruri pe care nimeni nu le putea explica în termenii veacului acestuia. Lucruri minunate. Citind această carte, am aflat mai amănunțit cine este Sfântul Efrem cel Nou, ce a pătimit, cât a suferit, cât a iubit... A fost extraordinar. Am citit mai bine de jumătate de carte pe nerăsuflate. Am povestit mamei mele, mătușii mele, care, într-o dicuție telefonică ulterioară, mi-a spus: „Știi, simt eu că acest Sfânt te va ajuta, sunt sigură că vei reuși la examen de data aceasta, el ți-a ieșit în cale și simt că aceasta este pentru a te ajuta să reușești!". Am încuviințat, însă în gândul meu nu eram foarte sigur, nu că m-aș fi îndoit de puterea Sfântului, cu harul Domnului Hristos, însă de ce m-ar fi ajutat tocmai pe mine?! Nu i-am spus însă nimic din toate acestea mătușii mele. Totuși, am învățat parcă mai cu nădejde, mai cu spor, mai cu tragere de inimă.

În sfârșit, a sosit și ziua examenului. Am plecat la București tot cu o zi înainte, am fost la Sfântul Nectarie împreună cu soția mea, cu fratele meu (altul decât cel care primise iconița Sfântului pe care o aveam acasă) și cu soția sa. Ne-am închinat, am citit Acatistul Sfântului, ne-am uns cu ulei din candela sa (de data asta am observat și eu uleiul și am atins și iconița Sfântului

Efrem cel Nou dată de părintele meu duhovnic, pe care, evident o aveam cu mine, precum și altă iconiță cu Sfântul Nectarie).

A doua zi, am mers la examen. Eu aveam iconițele cu mine. Am vorbit cu părintele duhovnic, l-am anunțat când intrăm în sală, așa cum ne-a rugat. Sincer, mă gândeam ca măcar să pic onorabil, să nu mă fac de rușine, după ce am stat atâta timp să învăț. Să iau o notă onorabilă, măcar atât, chiar dacă nu voi reuși, voi vedea ce voi face apoi. De asemenea, m-am rugat să reușesc nu pentru mine, ci ca să fiu de ajutor familiei, soției mele, să nu mai fiu povara, ci sprijinul celor dragi, să răsplătesc sacrificiul părinților mei, al mătușii mele, care m-au ajutat să fac facultatea, al fratelui meu, care m-a susținut material și moral, al tuturor celor care m-au încurajat și m-au suportat în tot acest răstimp... Voiam ca măcar să nu mă fac de rușine, iar de va voi Dumnezeu, dincolo de orice nădejde (erau vreo 1250 de candidați pe 100 de locuri și nu credeam că oi fi tocmai eu printre cei 100), să pot să le fiu celor dragi de ajutor cu reușita aceasta nesperată. Țin minte că, înainte de examen cu ceva timp, mi-am zis că, dacă anul trecut, când exista o singură probă, cea teoretică, am picat, anul acesta, fiind trei probe și deci un întreit stres, materie în parte nouă și un examen practic considerabil mai greu, dacă voi reuși, va fi cu adevărat minunea lui Dumnezeu. În timpul examenului, știu că, la un moment dat, au fost trei sau patru grile consecutive la care nu știam ce să scriu, care sunt răspunsurile corecte. M-au trecut toate apele. Una, treacă-meargă, două, hai să zicem, dar a treia?! M-am rugat, simțind aproape iconițele Sfinților Nectarie și Efrem cel Nou, și am zis: „Doamne,

Maica Domnului, Sfinte Efrem, Sfinte Nectarie, Părinte Arsenie Boca, ajutați-mă să aleg răspunsurile corecte!". Apoi am decis cum mi s-a părut mie că e corect. Așa am făcut ori de câte ori am mai întâlnit asemenea situații pe parcursul examenului.

În fine, am ieșit printre ultimii, am predat lucrarea, ne-am adunat cu toții să calculăm rezultatele. Ca și anul trecut, nu m-am simțit în stare să o fac. Astfel, soția mea a calculat, iar după un timp, m-a chemat la ea și mi-a spus: „81 de puncte". Fuseseră 100 de întrebări. Am simțit că leșin, am izbucnit în plâns, parcă eram un arc încordat până la limita rezistenței care s-a detensionat brusc. Nu am fost în stare să zic nimic câteva minute bune. Apoi l-am anunțat pe părintele meu duhovnic, i-am sunat pe cei de acasă...

La afișarea rezultatelor, am aflat că eram în primii 12, având a cincea medie între candidați. Se pare însă că nu calculasem corect, nu aveam 81 de puncte din 100. Aveam 82. Nu îmi venea să cred! Am zis cu convingere că punctul acesta este un „bonus" al Sfântului Efrem cel Nou. Asemănător au decurs lucrurile și la celelalte două probe. Ba chiar, la cea de-a doua, am avut 2 puncte în plus față de ce calculasem! Am trecut și peste a treia probă, cu o notă uluitor de mare – aici trebuia să susții un fel de interviu... Le-am trecut pe toate, am obținut postul, s-au împlinit toate cele pentru care mă rugasem, deși, în micimea sufletului meu, nu îndrăznisem să cred că voi reuși. Iată însă că Dumnezeu nu S-a uitat la păcătoșenia mea, la îngustimea mea, la nevrednicia mea, la deznădejdea mea. Nu m-a pedepsit pentru acestea, ci Și-a arătat mila Sa față de mine, cel care nu am crezut că voi reuși.

Așa cum am spus, am chemat în ajutorul meu pe Maica Domnului, pe Sfinții Efrem cel Nou, Nectarie din Eghina, pe Părintele Arsenie Boca și știu că toți m-au ajutat. Însă nu pot uita sentimentul că părintele meu duhovnic m-a încredințat Sfântului Efrem cel Nou și că eu însumi l-am perceput ca pe ocrotitorul meu personal. Nu l-am uitat de atunci și nu-l voi uita niciodată, m-am rugat lui și în alte momente grele și am primit ajutor, ușurare, nădejde.

O dată, l-am rugat să facă în așa fel încât să nu mă mai doară stomacul după ce beau lapte, căci observasem că, ori de câte ori beau lapte, am crampe. După cum observasem, ar fi trebuit să înceapă din nou crampele, cu următoarea ocazie când am băut lapte. Însă nu au mai apărut, iar apoi au dispărut de tot.

Altă dată, soția mea avea niște dureri în zona spatelui. S-a întins pe perna sub care pusesem cartea cu Minunile Sfântului și a putut dormi în noaptea aceea, apoi problema s-a rezolvat într-un mod neașteptat.

Am mai avut apoi dileme, momente încordate, triști, însă am cerut ajutorul Sfinților, al Sfântului Efrem cel Nou, al Maicii Domnului, al Sfântului Nectarie și s-au risipit toate, în mod neașteptat, puțin previzibil, luându-le locul buna-înțelegere, armonia, veselia. În mod „normal", ar fi dispărut cu greu, dar, rugându-mă Maicii Domnului și Sfinților, au pierit ca fumul. Ar mai fi de spus și altele, inclusiv că nu am împlinit unele promisiuni făcute Sfântului, însă am nădejde că le voi împlini cât de curând și mai am credința că Sfântul pururea ne așteaptă, ne iubește, ne stă alături. El nu ne disprețuiește, nu ne judecă, ci, plin de Harul Domnului nostru Iisus Hristos, se apleacă cu nesfârșită milă asupra neputințelor noastre,

asupra rănilor noastre sufletești și trupești, nerăbdător să ne tămăduiască, să ne dăruiască liniștea, pacea și bucuria cea adevărată, care nu se vor lua de la noi. Prin ajutorul pe care ni-l dă, Sfântul ne vestește că această bucurie izvorăște din cunoașterea Adevăratului Dumnezeu, Cel în Treime lăudat, a milei și a iubirii Sale nemăsurate de oameni.

În speranța că relatarea celor de mai sus va fi spre întărirea și apropierea de Dumnezeu și de Sfinții Săi, între care și Sfântul Efrem cel Nou, îmi cer iertare pentru stângăciile pe care le voi fi făcut scriind această mărturie, pentru întârzierea în a o da, pentru cele pe care le-am omis și pentru toate. Fie slava Domnului în veci!

F. R., Cluj-Napoca, 9 septembrie 2013

†

Temeluindu-ți viața pe dragostea cea dumnezeiască, Mare Mucenice Efrem, întru Hristos Domnul ai cunoscut adâncurile iubirii de vrăjmași și, pogorându-te întru cele mai de jos ale firii omenești, ai luat asupra ta toată prihănirea și blestemul. Pentru aceasta, și Domnul te-a preamărit în inimile noastre, căci tot ceea ce ai săvârșit întru nevoințele tale de taină ai ascuns cu Hristos în Dumnezeu.

AM ÎNCEPUT SĂ CRED CĂ MI SE POATE ÎNTÂMPLA ȘI MIE

Sunt în anul II la Facultatea de Inginerie Mecanică și am ajuns în situația de a nu strânge toate creditele necesare pentru promovare. Nu sunt cel mai conștiincios student, dar nici cel mai delăsător. Așadar, cu o seară înainte de un examen foarte important, am găsit site-ul *ajutor la examene*, nu știu cum (poate o altă minune).

Am citit câteva mărturii... La început eram sceptic, dar parcă ceva mă atrăgea să citesc mai mult, mai mult, până am început să cred că mi se poate întâmpla și mie.

Cum am mai spus, aveam de susținut un examen foarte important și învățasem numai vreo zece subiecte din cincizeci, și nici pe acelea foarte bine. Nu mai aveam nici o speranță, eram sigur că o să pic, că toate cele rele mi se întâmplă numai mie etc.

M-am rugat seara Sfântului Efrem, i-am citit acatistul și, dintr-odată, parcă eram alt om. Am devenit foarte încrezător că Sfântul o să mă ajute și că trebuie să reușesc. Seara dinaintea examenului nu prea am dormit, gândurile mă frământau, însă dimineață m-am trezit odihnit și pregătit.

După ce am ajuns în sala de examen, profesorul mi-a întins biletele și, fără să stau pe gânduri, am pus mâna pe unul care parcă mi-a făcut cu ochiul. Au fost două subiecte: primul subiect pe care l-am primit îl știam cel mai bine din cele zece pe care le învățasem, iar cel de-al doilea îmi era cunoscut, de asemenea.

Bineînțeles că am luat examenul și, așa cum am promis Sfântului Efrem, Maicii Domnului și Sfântului Nicolae, am dat această mărturie. Menționez că este prima dată când mă rog cu adevărat și îmi pare nespus de rău că nu am făcut-o și până acum!

Rugați-vă lui Dumnezeu și Sfinților și cu siguranță nu vă vor lăsa la nevoie!

Daniel, Ploiești, 12 septembrie 2013

†

Dintru bunătatea ta de negrăit, vii degrabă spre a lumina cu rugăciunea sufletele însetate de izbăvire, Mare

Mucenice Efrem. Pogoară și asupra noastră strălucirea dumnezeiești cunoștințe, ca, pricepând din lucrare puterea poruncilor lui Hristos, să ne ostenim întru a ne purta Crucea rânduită nouă în fiecare zi.

PERMIS DE CONDUCERE DE LA SFÂNTUL EFREM

Am făcut cunoștință cu Sfântul Efrem cel Nou anul trecut, prin intermediul mătușii mele. Ea a primit în dar două cărți cu viața, acatistul, paraclisul și rugăciuni închinate Sfântului Efrem. Având astfel o carte în plus, mi-a dăruit-o mie. Am simțit că Sfântul mă va ajuta în momentul în care am citit că este prăznuit în data de 5 mai, eu fiind născută cu o zi mai devreme.

În această vară, mi-am dat examenul la școala de șoferi. La partea teoretică a fost bine, dar am picat la condus. Imediat după lovitură, un prieten ajuns dintr-o vacanță în Grecia mi-a adus o cutiuță cu o bucățică din veșmântul Sfântului Efrem. Măicuța care îi dăruise părticele din veșmânt îi dăduse din greșeală o cutiuță în plus. Aceasta a ajuns la mine imediat ce acel prieten a aflat că mă simt apropiată de Sfânt.

Atunci i-am mulțumit făcătorului de minuni pentru toate, deoarece eu cred că nu a fost o simplă întâmplare nici faptul că mătușa mea a primit două cărți, nici faptul că măicuța a dat o cutiuță în plus. Poate Sfântul a vrut să vină la mine acasă. El a vrut să mă ajute. Am început să mă rog lui, să sper și să cred că la următorul examen, totul va fi bine. Așa a și fost. În 13 august, în postul Maicii Domnului, am luat examenul de condus. Îi mulțumesc

din inimă Sfântului Efrem din Nea Makri pentru tot ajutorul și sunt convinsă că, în continuare, la examenele mai grele care vor urma, va rămâne mijlocitorul nostru.

D., Turda, 14 septembrie 2013

†

Străjuindu-ne viețile cu privegherea ta cea sfântă, ne-ai cuprins în rugăciunile tale înainte ca noi să te cunoaștem, Preacuvioase Părinte Efrem, rodindu-ne înnoirea vieții și spor de credință. Pentru aceea, te rugăm, învață-ne și pe noi calea păcii lui Dumnezeu tăinuită în Evanghelie, ca, săvârșindu-le pe toate cu inimă bună, să îți mulțumim așa: Bucură-te, Mare Mucenice Efrem, dor dumnezeiesc aprins din strălucirea dragostei Preasfintei Treimi!

SFÂNTUL EFREM ACOPERĂ GREȘELILE

Ultima sesiune a fost, poate, cea mai epuizantă din câte am avut, dar de când sunt studentă, cu fiecare examen simt tot mai mult ajutorul lui Dumnezeu. Dormeam puțin și îi rugam pe Sfinți să mă întărească, să pot rezista. Am cerut ajutorul mai ales Sfântului Luca al Crimeii.

Citeam, în acea perioadă, autobiografia sa *Am iubit pătimirea*. Când vedeam cât de solicitat era pentru operații, cum lucra, cu atâta râvnă, pentru Dumnezeu și pentru oameni, cum suferise fără cârtire exilurile în Siberia, mă întăream foarte mult. Îmi îngăduiam să citesc măcar una-două pagini pe zi...

Se întâmpla să dorm și câte patru ore pe noapte. Alteori, stăteam până dimineața la șase să-mi termin proiectele (la masterat nu mai sunt atâtea examene,

dar primim proiecte consistente). Greșeala mea era că prelungeam prea mult perioada în care mă documentam și nu formulam nimic. Pe de altă parte, îmi dau seama că am mari probleme cu organizarea timpului... Proiectele le scriam, de cele mai multe ori, cu o seară înainte sau în noaptea dinaintea predării.

La examenul de franceză, m-am dus fără să fi dormit deloc în noaptea dinainte. Dimineața participasem la Sfânta Liturghie și m-am împărtășit cu Sfintele Taine. În timp ce scriam, mă minunam de ușurința cu care tratam subiectele, deși nu apucasem să parcurg toată materia. Menționez că nivelul meu la limba franceză e intermediar, deci mi-e destul de greu să formulez propoziții compacte.

Am avut și o mărire, la care nu-mi făceam speranțe că voi mai rezista, era ultimul hop, ca să zic așa. O judecasem foarte aspru pe acea profesoară pentru că îmi dăduse 7 și consideram că îmi făcuse o nedreptate, în ciuda faptului că nu fusesem la nici un curs și nu respectasem cerințele subiectului. În sfârșit, îmi imaginam că nu mai am șanse să iau o notă bună, că sigur mă va ține minte, pentru că nu frecventasem cursul ei deloc. Dar Dumnezeu S-a milostivit, pentru rugăciunile Sfântului Efrem cel Nou și ale Sfântului Luca, și am primit nota 9.

La o altă materie, nu mă documentasem suficient și am rugat-o pe profesoară să mă amâne pentru săptămâna de restanțe. Însă în săptămâna aceea mai aveam de scris un articol și de pregătit un examen. M-a amânat și de data aceasta și am luat 10 pe acel proiect.

La un alt examen, am luat 10, deși s-a întâmplat ca la unul din proiecte să fac niște confuzii aberante (am spus,

de pildă, că Herta Müller făcea parte din comunitatea săsească, și nu din cea șvabă). Mă mir cum profesoara a trecut cu vederea acestea, deși, de regulă, e extrem de atentă la toate detaliile și are o exigență arhicunoscută printre studenți. Consider că greșelile acestea le-a acoperit Sfântul Efrem.

M. N., Cluj-Napoca, 18 septembrie 2013

✝

Urmând în duh Domnului Hristos în Ghetsimani și pe Cruce, ai cunoscut până în străfunduri amărăciunea și urâciunea morții, Mare Mucenice Efrem, îmbrățișând desăvârșit toată firea omenească. Pentru aceasta, cu milostivirea ta cea negrăită, fără de încetare acoperi greșelile noastre și, luându-le asupra ta, ne înveți calea cea tainică a Evangheliei.

CALEA SPRE LUMINA LĂUNTRICĂ

Mă număr printre cei care au cunoscut ajutorul Sfântului Efrem, în urmă cu puțin timp, și care îl simt mereu aproape. În vara acestui an, am fost diagnosticată cu tulburare de anxietate. A fost un moment în care am încercat să mă descopăr pe mine însămi și să mă apropii de Dumnezeu și de Sfinți prin credință și rugăciune. L-am descoperit mai întâi pe Sfântul Nectarie de Eghina, iar apoi, pe Sfântul Efrem cel Nou. Ei, alături de Domnul Iisus Hristos, de Maica Domnului și de Părintele Arsenie Boca, m-au ajutat să depășesc momentele grele ale vieții mele, să mă liniștesc. Grație lor, am reușit să reduc tratamentul medicamentos, tot ei fiind cei care tainic

m-au îndrumat spre anumite terapii care m-au ajutat.

Am citit acatistul Sfântului Efrem vreme de patruzeci de zile, i-am citit viața și minunile, m-am rugat lui mereu și în fiecare zi am simțit ajutorul și ocrotirea sa.

Știu că încă mai am de luptat pentru a mă vindeca definitiv, dar, cu ajutorul său și al celorlalți Sfinți, sunt încredințată că voi redeveni sănătoasă. De asemenea, tot cu ajutorul lor am încredere că voi scăpa și de o anumită problemă ginecologică.

Le mulțumesc tuturor Sfinților că sunt alături de mine, iar Sfântului Efrem în mod deosebit, pentru că m-a ascultat și mă ajută neîncetat!

Dumnezeu să ne vegheze mereu cu dragostea Sa nemărginită! *L. D., Teleorman, 20 decembrie 2015*

†

Mulțimea cea mare a celor care au fost părtași minunilor tale vestește pretutindeni binefacerile de care i-ai învrednicit, mult-milostive Efrem, adeverind tuturor că Dumnezeu este aproape de noi și neîncetat lucrează prin Sfinții Săi. Pentru aceea, și noi, cei care avem trebuință de sprijinul și de revărsarea darurilor tale, îți grăim cu putere: **B**ucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

††††††† † † † †††††††

††††††† ACATISTUL †††††††
SFÂNTULUI EFREM CEL NOU LUMINĂTORUL CELOR CARE ÎNVAȚĂ SAU AU DE TRECUT EXAMENE ORI ÎNCERCĂRI

După obișnuitul început, se zic:

Condacul 1

Mulțimea cea mare a celor care au fost părtași minunilor tale vestește pretutindeni binefacerile de care i-ai învrednicit, mult-milostive Efrem, adeverind tuturor că Dumnezeu este aproape de noi și neîncetat lucrează prin Sfinții Săi. Pentru aceea, și noi, cei care avem trebuință de sprijinul și revărsarea darurilor tale, îți grăim cu putere: **B**ucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

Icosul 1

Fiind înveșmântat acum în lumina dumnezeiască și pășind în viețile noastre cu delicatețea Duhului Sfânt, Preacuvioase Efrem, cu toții ne veselim de neîncetata purtare de grijă ce ne-o arăți. Întărește voința noastră spre a învăța să-L chemăm pe Dumnezeu, ca astfel, cu toată revărsarea sufletelor, să-ți putem cânta:

Bucură-te, cunoștință mai presus de lume, tăinuită în tăria credinței;

Bucură-te, înțelepciune adevărată, care ne aduci zorii bucuriei;

Bucură-te, masă așternută nouă pentru hrana minții și a inimii;

Bucură-te, soare al vitejiei, care nimicește toate umbrele fricii;
Bucură-te, râu al liniștirii, care spală toată întunecarea tulburării;
Bucură-te, dar al dragostei, care face să ne înflorească sufletul;
Bucură-te, lumină a cunoștinței, izvorâtă din dragostea Duhului Sfânt;
Bucură-te, ploaie a bucuriei, care face mănoase suspinurile noastre;
Bucură-te, zbor lăuntric care își întinde aripile peste întreaga lume;
Bucură-te, lacrimă a ostenelii pustnicești întru care toți ne odihnim;
Bucură-te, nectar dăruit lumii dintru mireasma nevoinței mucenicești;
Bucură-te, neîncetata noastră minunare pentru bucuria privirii tale;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

Condacul 2

Copiii, tinerii și toți cei care învață te au pe tine tărie, ocrotire și luminător, Preacuvioase Mucenice Efrem, căci însuți ai trecut prin încercările de foc ale martiriului și te-ai arătat biruitor, punându-ți nădejdea în Dumnezeul tău și Dumnezeul nostru. Pentru aceea, și noi năzuim să-ți urmăm după putere și, mărturisindu-L pe Dumnezeu în viețile și faptele noastre, să putem a cânta dimpreună cu tine: **A**liluia!

Icosul 2

Credința celor care te-au cunoscut se întărește, nădejdea se luminează, iar dragostea sporește, dumnezeiescule Efrem, acestea toate săvârșindu-se prin minunatele tale mijlociri. Dăruiește-ne și nouă înțelepciunea bucuriei și a recunoștinței, ca astfel să-ți putem grăi:

Bucură-te, balanță întru care precumpănesc mila, pacea și bunătatea;
Bucură-te, șirag de bucurii ce împodobește inimile celor care ți se roagă;
Bucură-te, jar încins dintru care se aprinde și credința noastră;
Bucură-te, clopot care ne trezește din somnul împrăștierii minții;
Bucură-te, atingere neștiută, care umple mințile noastre de cunoștință;
Bucură-te, strălucire blândă întru care sunt scrise cuvinte dumnezeiești;
Bucură-te, popas întru care ne odihnim de multele dureri și osteneli;
Bucură-te, moștenire de minuni dăruită celor care te iubesc și te vestesc;
Bucură-te, dragoste preacurată, răsărită dintru smerenia lui Hristos;
Bucură-te, văpaie cerească, ce curăță funinginea aprinderilor păcătoase;
Bucură-te, chip străluminat de seninul preacurat al Împărăției Cerurilor;
Bucură-te, pridvor dintru care ne surâde zâmbetul lui Dumnezeu;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

Condacul 3

Când am fost înfrânți de frică ori de îngrijorare, nicidecum nu ne-ai lepădat, ci, venind în taină lângă noi, Sfinte Efrem, ai adus rouă de gânduri curate, întărindu-ne întru nădejde și dăruindu-ne putere adevărată. Iar noi, cunoscând că am dobândit prin darul tău lumina cunoștinței, cu mulțumire Îi cântăm lui Dumnezeu: **A**liluia!

Icosul 3

Mila și bunătatea ta ne deschid căi peste tot, Sfinte Efrem, învățându-ne să nu ne temem decât de Dumnezeu, Cel Care ține lumea în ființă și viață și ne iubește mai presus decât putem noi să înțelegem. De aceea, îndulcindu-ne de noianul bunătății tale, îți cântăm așa:

Bucură-te, mână care ne deschide poarta către calea Domnului Hristos;

Bucură-te, peniță care ne scrie în inimi cuvintele veșnice ale mântuirii;

Bucură-te, străvezime a răbdării, dintru care s-a țesut veșmântul rugăciunii;

Bucură-te, licoare sfântă ce slobozește din nenumărate neputințe;

Bucură-te, giulgiu care învie sufletele noastre omorâte de păcat;

Bucură-te, tinerețe ce rămâne de-a pururi fără să îmbătrânească;

Bucură-te, mireasmă de crin care spulberă mărăcinii dezbinării;

Bucură-te, țarină lăuntrică, ce a rodit dintru lumina Împărăției;

Bucură-te, inimă în care sunt pecetluite toate lacrimile noastre;

Bucură-te, arătură adâncă prin care se scot din noi rădăcinile răutății;

Bucură-te, plugar bun ale cărui semințe nu sunt furate de duhurile rele;

Bucură-te, jertfă mucenicească, întru care s-a preamărit Crucea lui Hristos;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

Condacul 4

Nici într-o zi nu te depărtezi de la noi, ci pururi ne veghezi întru dragostea Duhului Sfânt, Preacuvioase Efrem, plămădindu-ne viețile cu aluatul Evangheliei, ca la vremea potrivită să ne coacem, trecând prin felurite încercări. Pentru aceea, și noi foarte ne veselim de grija ta cea părintească și voim a cânta dimpreună cu tine cerescul: **A**liluia!

Icosul 4

Tăria credinței înfrânge prin statornicie curgerea mulțimii ispitelor, iar mintea noastră se iscusește în a pricepe lucrarea cea nevăzută a gândurilor, Sfinte Efrem, toate săvârșindu-se prin calda ta ocrotire și mijlocire. Acestea pricepându-le, din tot sufletul voim a-ți mulțumi, zicând:

Bucură-te, nesomn priveghetor ce ne trezești din adormirea conștiinței;
Bucură-te, apă vie ce ne adapă cu limpezimile cerești ale Evangheliei;
Bucură-te, pâine rumenă, coaptă în dogoarea dragostei lui Dumnezeu;
Bucură-te, vin primenitor ce a fost tăinuit vreme de cinci veacuri;
Bucură-te, haină a bunătății ce acoperă goliciunea greșelilor noastre;
Bucură-te, casă întru care tainic sunt sălășluiți toți care te privesc;
Bucură-te, sevă dătătoare de viață din tulpina rugăciunilor Bisericii;
Bucură-te, dragoste ce nu se sfiește să ne dăruiască laptele duhovnicesc;
Bucură-te, frate dăruit nouă tuturor din bunătatea Preasfintei Treimi;
Bucură-te, prieten statornic, care niciodată nu dă pe cineva uitării;
Bucură-te, chip părintesc, care neîncetat ne ocrotește și îmbărbătează;
Bucură-te, mucenic și cuvios ce arăți lumii frumusețea lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

Condacul 5

Înțelepciune dumnezeiască se dăruiește prin venirea ta, dumnezeiescule Efrem, iar acolo unde nu mai era nici o nădejde, răsare un nou început, care ne înnoiește

inima și viața. De aceea, este cu neputință a nu vesti mulțimea minunilor tale, săvârșite prin puterea lui Dumnezeu, Celui Căruia I se cuvine veșnicul: Aliluia!

Icosul 5

Tremurul fricii lăuntrice și împuținarea nădejdii ne-au făcut să alergăm către tine, preabunule Părinte Efrem, însă ele s-au preschimbat în bogăția cea fără de seamăn a bucuriei de a te cunoaște. Învrednicește-ne a dobândi cutezanța cea binecuvântată, ca și noi să ne alăturăm celor care te întâmpină, grăind:

Bucură-te, dor dumnezeiesc care presară în inimi semințele harului;
Bucură-te, osteneală întru care se șterg sudorile amărăciunilor noastre;
Bucură-te, lacrimă care înveșmântează cu dragoste tainele oamenilor;
Bucură-te, blândețe care știe să ne cuprindă întru surâsul păcii;
Bucură-te, plâns care spală cu văpaie fața întregii firi omenești;
Bucură-te, îngenunchere a cărei plecare ne frânge toate mândriile;
Bucură-te, mijlocire prin care viața noastră o socotești ca pe a ta;
Bucură-te, inimă frântă pe cioatele învârtoșărilor noastre de gând;
Bucură-te, trăinicie a prieteniei în vreme de restriște sufletească;
Bucură-te, închinare plămădită dintru puterea Învierii lui Hristos;

Bucură-te, mărturie a dragostei Sfintei Treimi în sânurile vieții;
Bucură-te, zâmbet de taină, care se face boltă a bucuriei Bisericii;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

Condacul 6

Milostivirile pe care neîncetat le reverși asupra oamenilor însănătoșesc deopotrivă sufletul și trupul, Preacuvioase Efrem, iar șiragul minunilor tale a înconjurat întreg pământul. Adună în mintea noastră cugete ale credinței ca, luminându-ne lăuntric, să putem cânta dimpreună cu Biserica lui Hristos: Aliluia!

Icosul 6

Cei care au de trecut prin examene ori încercări te știu pe tine grabnic ajutător, dumnezeiescule Efrem, și cu adevărat nu se înșală în năzuința lor, căci bunătatea ta este neîncetat lucrătoare. De aceea, adunându-ne într-un glas, îți cântăm cu recunoștință:
Bucură-te, măsură nemăsurată a mărinimiei milostivirilor;
Bucură-te, părinte care ocrotești pruncia noastră sufletească;
Bucură-te, sinceritate care ne luminezi tainițele inimii;
Bucură-te, îndestulare a bogăției harului lui Dumnezeu,
Bucură-te, destoinicie în a ne slobozi mintea din întuneric;

Bucură-te, mamă bună pentru cei zdrobiți de multe suferințe;
Bucură-te, inel al făgăduinței, pecetluit cu puterea Sfintei Cruci;
Bucură-te, zdrobire a gândurilor vrăjmașe pe temelia adevărului;
Bucură-te, dezlegare a nepriceperii prin spor de înțelepciune;
Bucură-te, tărie ce îi înalță pe cei dărâmați de multele ispite;
Bucură-te, cutezanță a zborului ce a îmbrățișat toată făptura;
Bucură-te, primenire a noastră întru botezul lacrimilor de umilință;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

Condacul 7

Nimic din cele ale noastre nu-ți este străin, ci pe toate le cuprinzi cu privirea ta cea iubitoare, dumnezeiescule Efrem, ajutându-ne să ne biruim neputințele și să dobândim trezvia minții. Luminează viețile noastre cu surâsul tău părintesc, ca astfel, purtând în inimi razele bunătății tale, să ne învrednicim a-I cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 7

Îmbrățișarea ta sfântă ne cuprinde în chip tainic, curățind și tămăduind multele noastre metehne și boliri, Preacuvioase Părinte Efrem; pentru aceea, și noi, cu simțire și cuget înnoit, ne adunăm dimpreună pentru a-ți cânta această mulțămită:

Bucură-te, mângâiere răsărită nouă din sudorile din Ghetsimani;
Bucură-te, vedere largă ce cuprinde întinsurile Împărăției Cerurilor;
Bucură-te, ochi ce ne arată curcubeul de după ploaia lacrimilor;
Bucură-te, braț bogat în dăruiri mai presus de vrednicia noastră;
Bucură-te, tăiere împrejur a minții împătimite de cele pământești;
Bucură-te, sânge ale cărui picături s-au făcut nestemate ale Învierii;
Bucură-te, cap împodobit cu gândurile minții Fiului lui Dumnezeu;
Bucură-te, pâlpâire veghetoare ce ne scoate din temnițele de gând;
Bucură-te, umăr care ne poartă toate suspinurile și amărăciunile;
Bucură-te, gust al bucuriei care nu mai poate fi vreodată uitată;
Bucură-te, glie a tărâmului de Sus, roditoare a grâului Evangheliei;
Bucură-te, biruință a răbdării, întru care toate se fac cu putință;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

Condacul 8

Mila ta cea lucrătoare ne slobozește de îngrijorările cele peste trebuință, Sfinte Efrem, învățându-ne ca în încercările vieții să ne punem cu totul nădejdea în

Dumnezeu și astfel să ne întărim în credință. Fă-ne și pe noi părtași cutezanței tale, ca astfel, cu veselie și inimă smerită, să-I grăim Domnului: **A**liluia!

Icosul 8

Izbăvindu-ne de apăsarea și tulburarea lăuntrică, aduci în inimile noastre odihna încrederii în Dumnezeu, mult-milostive Părinte Efrem, iar încercările și examenele ce păreau de netrecut se preschimbă în valuri line. Pentru aceea, toți cei care am fost ajutați de tine ne adunăm pentru a-ți cânta așa:
Bucură-te, întâlnire în care dimpreună se veselesc mila și pacea;
Bucură-te, grai dumnezeiesc, prin care ni se înnoiesc viețile;
Bucură-te, dogoare întru care ni se topește împietrirea lăuntrică;
Bucură-te, grădină cu bogăție de mireasmă, plină de roua minunilor;
Bucură-te, rază cerească în care strălucește curcubeul sfintelor nădejdi;
Bucură-te, răsărit al bucuriei care risipește negura împrăștierii minții;
Bucură-te, cunoștință temeluită deplin în numele Fiului lui Dumnezeu;
Bucură-te, trup împodobit de Dumnezeu cu săvârșirea multor minuni;
Bucură-te, vedere pătrunzătoare ce ne curățești de cele săvârșite în ascuns;
Bucură-te, uimire neîncetată a noastră pentru tot ce faci pentru noi;

Bucură-te, zâmbet veșnic, care știi să alini toate lacrimile și îndurerările;
Bucură-te, veselie întru care saltă sufletele celor care te-au cunoscut;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

Condacul 9

Glasurile de mulțumire și cuvintele de bucurie vestesc pretutindeni ajutorul pe care îl dai deopotrivă copiilor, tinerilor și vârstnicilor, Preacuvioase Efrem, adeverind peste tot și întru toate bunătatea nemărginită a Dumnezeului nostru, Preasfânta și de viață făcătoarea Treime, Căreia dimpreună râvnim a-I cânta: **A**liluia!

Icosul 9

Unde nu ajunge bunătatea ta și ce nu poate săvârși milostivirea ta dumnezeiască, Sfinte Efrem, căci întru toate trebuințele ne întâmpini și ne înțelepțești, dăruindu-ne răbdare și spor de credință și nădejde. Pentru aceea, și cei care te-au cunoscut, din toată inima voiesc a-ți cânta:
Bucură-te, cort al cărui acoperământ îi cuprinde pe toți obidiții lumii;
Bucură-te, vreme de mântuire pentru aceia care-L caută pe Dumnezeu;
Bucură-te, copac înalt, cu rădăcinile înfipte în tărâmul rugăciunii lui Iisus;
Bucură-te, cascadă a rugăciunii și umilinței, ale cărei lacrimi se revarsă în Cer;
Bucură-te, crin cu milioane de flori pline de mireasma sfântă a minunilor;

Bucură-te, palat de cleștar înălțat din tămăduirea suspinurilor omenești;
Bucură-te, șirag de diamante adunate pe firul sângiuirilor mucenicești;
Bucură-te, flamură a Crucii, care prin lupta mucenicească vestește Învierea;
Bucură-te, dragoste părintească, dăruită întregii lumi de Părintele Ceresc;
Bucură-te, cutezanță care le vede pe toate prin ochii lui Hristos Domnul;
Bucură-te, milă ce înnoiește îmbrățișările omenești prin puterea Sfântului Duh;
Bucură-te, bucurie nesfârșită, ce oglindește bunătatea Preasfintei Treimi;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimi[illegible]r noastre!

Condacul 10

De necuprins cu mintea este biruința revărsată în lume prin Sfânta Cruce, dumnezeiescule Efrem, însă prin darurile tale gustăm și noi o picătură din izvorul cel dulce al dragostei Celui Care pentru noi a primit să moară răstignit și apoi să învieze din morți, pentru ca toți să putem cânta întru adevăr și cu inimă bună: Aliluia!

Icosul 10

Tărie, ajutor și încredințare le ești tuturor celor care cheamă numele tău, Sfinte Părinte Efrem, căci, aflând noi despre ostenelile tale pustnicești și mucenicești, ne veselim, văzând om care L-a iubit din tot sufletul pe Dumnezeu. Pentru aceasta, cu veselie îți cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, inimă ce cuprinde întru ea inimile tuturor oamenilor;
Bucură-te, clipire a trezviei, care acoperă multele noastre neputințe;
Bucură-te, mană a binecuvântării, pogorâtă în pustiul vieților noastre;
Bucură-te, lan de minuni crescute sub razele soarelui Dumnezeirii;
Bucură-te, cernere a gândurile vrednice pentru veșnica lucrare;
Bucură-te, rostire a cuvintelor izvorâtoare de viață și lumină;
Bucură-te, ușă la care încetează pribegia noastră sufletească;
Bucură-te, masă cu belșug dumnezeiesc pentru osteniții lumii;
Bucură-te, cunoștință plămădită în tainele harului dumnezeiesc;
Bucură-te, fulger venit de Sus, ce cutremuri nestatorniciile omenești;
Bucură-te, îmbrățișare prin care rămânem uniți în duhul adevărului;
Bucură-te, clinchet viu, dintru care cresc cântecele senine ale recunoștinței;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

Condacul 11

Vitregiile și alcătuirea cea împovărătoare a imprejurărilor sunt îngăduite de Dumnezeu asupra noastră, Preacuvioase Efrem, însă, având ca far călăuzitor privirea ta limpede, voim să fim biruitori prin credință și

să dobândim măcar o fărâmă din bărbăția duhului tău, ca astfel, luminați și întăriți, să Îi cântăm Domnului cu vrednicie: Aliluia!

Icosul 11

Arborele cel cu ramuri bogate al minunilor tale se întinde peste întreaga lume, preablândule Părinte Efrem, umbrind sufletele celor istoviți de foamea și nerodirea sufletească. De aceea, și noi, ca unii ce ne-am hrănit sufletul cu milostivirile tale, îți cântăm așa:
Bucură-te, miere care ne vindeci de amărăciunile pământești;
Bucură-te, cetate în care ne izbăvim de vrăjmășia gândurilor rele;
Bucură-te, odihnă întru care se înnoiesc toți cei care ți se roagă;
Bucură-te, cântec ale cărui note sunt lacrimile noastre de mulțumire;
Bucură-te, privire în care vedem răsăritul și razele calde ale mântuirii;
Bucură-te, zbor de foc, ce ne înveți ridicarea din cenușa deșertăciunilor;
Bucură-te, răstimp binecuvântat, întru care ne cunoaștem pe noi înșine;
Bucură-te, cunună de gânduri prin care învățăm bucuria și tainele vieții;
Bucură-te, pricepere dobândită în ostenelile minții iubitoare de Hristos;
Bucură-te, înțelepciune ce ne dăruiești candela luminării conștiinței;
Bucură-te, stăruință a darurilor, care înalță munți de bunătate;

Bucură-te, însetare de Dumnezeu, ce a biruit caznele mucenicești;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

Condacul 12

Bucuria poposirii tale în viețile noastre ne face roditoare mințile și inimile, Preacuvioase Mucenice Efrem, și iată că noi, cei care mai înainte vreme ne aflam în sterpiciune și înnegurare sufletească, am dobândit frământătură nouă și astfel, cu sufletele primenite, dintru puterea gândului de pocăință Îi cântăm lui Dumnezeu: **A**liluia!

Icosul 12

Mici și neputincioase ne sunt cuvintele spre a-ți mulțumi cum se cuvine, Preacuvioase Părinte Efrem, însă tu le primești cu bunăvoință și ne îndemni să vestim tuturor minunile tale, ca astfel tot mai mulți să afle de tine și să te cheme în rugăciune, spunându-ți:
Bucură-te, dragoste de mamă, ce nu ne leapădă pentru multele noastre greșeli;
Bucură-te, balsam dumnezeiesc, ce tămăduiește rănile trupului și ale sufletului;
Bucură-te, frunte zdrobită de ura vrăjmașilor, dar strălucitoare în lumina neapusă;
Bucură-te, trup măcinat în mucenicie, dar preschimbat de Domnul în sfinte moaște;
Bucură-te, carte dumnezeiască, întru care ne sunt scrise toate suspinurile;
Bucură-te, dibăcie întru a ne întoarce privirea minții către cele veșnice;

Bucură-te, creastă ce sălășluiește întru norii ploilor de lacrimi curățitoare;
Bucură-te, iscusință care ne îndrumă pașii în calea cuvintelor Evangheliei;
Bucură-te, vale înrourată, îmbelșugată cu florile bucuriei și ale nădejdii;
Bucură-te, bogăție a înțelepciunii, care ne primenește inimile cu cunoștință;
Bucură-te, cărturar ce cunoaște întru Duhul Sfânt tainele întregii zidiri;
Bucură-te, mărturisire a Crucii, întru care ai îmbrățișat toată făptura;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre!

Condacul 13

O, preabunule Părinte Efrem, nimeni din cei care te-au chemat în rugăciune nu a rămas neajutat, căci cu dragostea ta dumnezeiască ne cuprinzi pe toți și ni le dăruiești pe cele care ne sunt de mare trebuință, chiar dacă noi nu pricepem chipul tainic al slujirii ce tu ne-o dăruiești cu plinătate. Pentru acestea toate, cu sufletul vesel voim a-ți mulțumi, zicând: **B**ucură-te, Sfinte Părinte Efrem, luminătorul minților și al inimilor noastre! *(de trei ori)*

Apoi iarăși se zic icosul și condacul întâi,
iar apoi această
Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou

Binecuvântare și odihnă ne este chipul tău strălucitor, dumnezeiescule Părinte Efrem, căci în tine am cunoscut grabnicul nostru ocrotitor și ajutător întru toate nevoile și neputințele. Tu ne ajuți să trecem cu bine

peste examenele și încercările vieții, tu ne întinzi brațul atunci când învolburarea gândurilor ne înghite în amarul mâhnirilor, tu ne așterni în inimi gânduri bune și senine atunci când socotim că suntem la capătul puterilor, tu ești cel care ne iese în întâmpinare atunci când toate ușile ne sunt închise, tu ești cel care ne dai curaj atunci când frica și puținătatea sufletească ne stăpânesc și tot tu ești cel care nu se scârbește de noi atunci când alunecăm în păcate, ci cu dragoste de mamă ne îngădui și cu răbdare lucrătoare ne înveți să ne ridicăm iar și iar, pentru a păși pe calea lui Dumnezeu. Cum am putea să-ți mulțumim pentru toate acestea și care ar fi cele mai potrivite cuvinte pentru a-ți arăta recunoștința? Nu cunoaștem graiuri meșteșugite, dar aceasta știm, că voim ca după putere să-ți arătăm și noi dragostea noastră și de aceea, te rugăm, dă-ne tu înțelepciune să te mărturisim înaintea oamenilor, ca tot mai mulți să se veselească întru razele dragostei tale dumnezeiești. Și fie ca semințele bucuriei și ale voioșiei pe care le semeni în viețile noastre să crească și să sporească spre înnoirea deplină a minții, a inimii și a întregii noastre alcătuiri, ca astfel, tămăduiți cu lumina și dogoarea dragostei tale, să ne închinăm cu vrednicie Preasfintei și de viață făcătoarei Treimi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. **Amin.**

Și se face otpustul:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale Sfântului Efrem cel Nou și ale tuturor Sfinților, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. **Amin.**

✝✝✝✝✝✝✝

✝✝✝✝✝✝✝PARACLISUL✝✝✝✝✝✝✝
SFÂNTULUI EFREM CEL NOU
PENTRU LUMINAREA CELOR CARE ÎNVAȚĂ SAU AU DE TRECUT EXAMENE ORI ÎNCERCĂRI

✝✝✝✝✝✝✝✝✝✝✝✝✝✝✝

După obișnuitul început, se zic
Troparul și condacul Sfântului Efrem:

Ai strălucit ca soarele pe Colina Neprihăniților și ai urcat la Domnul pe calea martiriului, dându-ți sufletul sub loviturile necredincioșilor, Sfinte Părinte Efrem, Mare Mucenic al lui Hristos. Pentru aceasta, ai făcut ca dumnezeiescul har să se reverse neîncetat spre cei ce cu evlavie îți strigă ție: slavă Celui Ce ți-a dăruit putere, slavă Celui Ce ți-a dăruit harul tămăduirilor, slavă Celui Care dă tuturor tămăduiri prin tine.

Pe Colina Neprihăniților te-ai întărit, viețuind întru nevoință, Părinte de Dumnezeu înțelepțite, și de acolo ai purces pe calea muceniciei. Pentru aceasta, Cel Care dăruiește lumii viața, cu îndoită cunună te-a încununat, Mare Mucenice Efrem, și te-a dăruit nouă, ca în tot locul să te avem ajutător și să te rugăm cu stăruință: miluiește-i pe cei ce te cinstesc pe tine.

Canonul
Sfântului Efrem cel Nou

Cântarea I

Irmos:

Apa trecându-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând israeliteanul, striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Fiind înveșmântat întru lumina Împărăției și revărsând deplin dragostea ta asupra noastră, Preacuvioase Efrem, ne dăruiești sufletelor odihnă și bucurie curată, printru acestea înnoindu-ne lăuntric. Cuprinde-ne neîncetat întru blândețea privirii tale, ca, însorindu-ni-se inimile, să sălășluiască în ele focul cel ceresc al Evangheliei, care se face lucrător prin lucrarea poruncilor.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Încredințându-ne cu totul bunătății lui Dumnezeu, ni se întărește credința și dobândim curaj să înfruntăm toate încercările vieții, căci, văzând pilda răbdării și a bărbăției tale, Mare Mucenice Efrem, ne minunăm și preamărim puterea Sfintei Cruci și a Învierii din morți a Domnului Hristos. Ocrotește-ne, Cuvioase, până în ceasul cel din urmă al vieții noastre, ca pașii noștri să calce cu vrednicie pe urma pașilor tăi.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Biruința prin care a fost înfrântă moartea a cutremurat temeliile iadului, Preacuvioase Efrem, iar ostenelile tale mucenicești s-au copt întru lumina Învierii Domnului, rodite dintru semințele rugăciunilor sihăstrești. Binevoiește ca și dintru noi să odrăslească dragostea pentru rugăciune, ca, dobândind temelie curată faptelor noastre, să putem fi plăcuți lui Dumnezeu.

Slavă...

Purtând cu vitejie lupta cea bună a păzirii minții și a rugăciunii lui Iisus, preablândule Efrem, te-ai înnoit întru puterea Adevărului iar lumina ta a strălucit deplin în întunericul acestei lumi, aducând neasemuită bucurie și nădejde celor istoviți de înnegurarea sufletului. Întărește mințile noastre întru cele bineplăcute Fiului lui Dumnezeu, ca astfel să dobândim bucurie, iar bucuria noastră să fie deplină.

Și acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Cum am putea cuprinde în cuvinte rostite nețărmurita ta dragoste, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, căci nici un om de pe acest pământ nu este înstrăinat de ocrotirea ta duioasă și plină de trezvie. Adu spor de lumină în lume și în inimile omenești, ca, topindu-se măcar în parte gheața răutății și a dezbinării dintre noi, să putem răsufla întru seninul nădejdilor curate.

Cântarea a III-a

Irmos:

Doamne, Cela Ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea dorirorilor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Tu ești cel care ne încălzești inimile cu bucurie, sufletul ni-l umpli cu nădejde, iar mintea ne-o luminezi cu înțelepciune adevărată și lucrătoare, Mare Mucenice Efrem. Pentru aceasta, și noi dobândim îndrăznire și putere spre a înainta pe calea cea strâmtă a poruncilor Evangheliei, al cărei capăt și desăvârșită încununare este sălășluirea întru lumina Împărăției lui Dumnezeu.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Domnul a iconomisit să fie împodobite cu sângele mucenicesc nenumăratele tale osteneli sihăstrești, preablândule Efrem, ca El să Se preamărească întru tine, arătând lumii nespusa Sa bunătate. Fă tu, Preacuvioase, ca. tot astfel cum tu oglindești după asemănare chipul lui Dumnezeu, să ne învrednicim și noi a ne curăța de mâzga păcatului ce ne întinează mințile, fețele și privirile.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Ploaia preacurată a lacrimilor tale ne curăță de întinăciunile trupului și ale sufletului, Sfinte Părinte Efrem, umplându-ne de recunoștință și de milostivire. Fă tu să sporească și în noi limpezimea minții, iar tulburarea cugetelor și a dorințelor pătimașe să se risipească deplin, lăsând loc păcii și binecuvântării Preasfintei și de viață făcătoarei Treimi.

Slavă...

Dragoste de neostoit este aprinsă în inima ta, dumnezeiescule Efrem, căci bunătatea ta cuprinde întreaga fire omenească, tămăduind, luminând și înnoind viețile multora, însă acestea toate le săvârșești tăinuindu-ți faptele în smerenia Fiului lui Dumnezeu. Nouă ne este cu totul cu neputință să cunoaștem măsura și adâncul bunătății tale; pentru aceea, nu putem decât să îți mulțumim din toată inima și cugetul nostru.

Și acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Puterea mijlocirilor tale aduce spor de viață și înțelepciune lumii, Preacurată Fecioară, alinându-ne suferințele și alungând tulburarea sufletului. Nu înceta a ne ridica din multele noastre căderi și neputințe, iar cu lumina ta risipește toate umbrele și întunecările minții, ca astfel să te vestim tuturor ca pe binefăcătoarea și sfânta noastră ocrotitoare.

Stihiri:

Putred și găunos s-a făcut omul prin gustarea din pomul cunoștinței binelui și răului, iar tu, Sfinte Părinte Efrem, întru sângiuirile muceniciei te-ai făcut următor al Stăpânului Hristos, dăruind tainică îmbrățișare firii omenești. Prin dumnezeiască iconomie, trupul tău a fost ascuns în scorbura copacului, ca nouă, celor orbiți de moarte, să ne fie sămânță și sevă a Pomului Vieții Veșnice, cel pururea înfloritor și roditor.

Biruind focul patimilor trupești și izbândind întru pârjolul muceniciei, ne dăruiești roua rugăciunilor tale, Preacuvioase Părinte Efrem, și ne scoți din aprinderea poftelor și a multor primejdii.

Este cu neputință să moară cel care Îi urmează întru adevăr Stăpânului Hristos, și întru această putere venind tu în mijlocul nostru, Părinte Efrem, cu îndrăzneală mărturisim tuturor, grăind: Sfântul este întru totul viu!

Preotul zice ectenia: **M**iluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., *la care îi pomenește pe cei pentru care se face paraclisul. Dacă paraclisul se săvârșește fără preot, aici vom zice:* Sfinte Părinte și Mare Mucenice Efrem, Mare Tămăduitor și Făcător de minuni, milostivește-te spre robii tăi aceștia... *și pomenim numele celor pentru care ne rugăm.* Doamne miluiește *(de 12 ori). Apoi preotul zice ecfonisul:* Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna,
glasul al 4-lea:

Prin puterea dragostei lui Hristos, păcatele, beteșugurile, neputințele și sfâșierile noastre lăuntrice le iei asupra ta, preablândule Părinte Efrem, și întru acest chip stai înaintea Tronului Dumnezeirii, înveșmântat cu preaslăvita haină a smereniei. Pentru aceea, te rugăm să ne tămăduiești pe noi, îndulcindu-ne cu o picătură din dumnezeiescul tău har, ca să nu fim biruiți de mâhnirea cea amară, care ne întâmpină în multe feluri.

Cântarea a IV-a
Irmos:

Tu ești întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu ești lumina celor întunecați și pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Toți cei care au cunoscut puterea milostivirilor tale vestesc pretutindeni mulțimea minunilor pe care neîncetat le săvârșești, Preacuvioase Efrem. Pogoară și în inimile noastre un strop din lumina veacului viitor, ca astfel, cunoscând slava Crucii lui Hristos, să râvnim a urma Celui Care ne-a deschis cale sfântă prin moartea și Învierea Sa.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Răbdarea noastră e puțină, curajul parcă ne-a pierit, iar moliciunea s-a cuibărit întru toate ale noastre, căci ne-am făcut iubitori de plăcere și dezmierdări, Preacuvioase Efrem. Ridică-ne din miasmele nelucrării și ale delăsării lăuntrice și, pecetluindu-ne cugetele întru adâncurile Evangheliei, învață-ne căile curate ale vieții pământești, întru care aduce roadă lucrarea mântuirii.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Lumina ta cea mângâietoare alină toate durerile omenești, iar înțelepciunea ta se face lucrătoare în viețile noastre, Sfinte Efrem, aducând spor de cunoștință și belșug de curaj. Învrednicește-ne a ne apropia cu inimă curată și bună de Sfintele Taine ale lui Hristos, căci întru ele este tăinuită toată puterea și bogăția Bisericii Fiului lui Dumnezeu.

Slavă...

Încă din această viață ai fost împodobit cu strălucirea luminii celei nezidite, Sfinte Efrem, care îi adevereşte cu străluminarea ei pe cei care Îl iubesc şi Îl mărturisesc în duh şi în adevăr pe Fiul lui Dumnezeu. Făureşte-ne şi nouă cale spre a-L cunoaşte pe Domnul, ca întru totul să ne deschidem inimile în faţa Lui şi să-I încredinţăm prin a noastră voire toate tainele.

Şi acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Cântecul cel lin al lacrimilor şi al suspinărilor tale netezeşte căile noastre spre Împărăţia Cerurilor, Preacurată Fecioară, căci inima ta de Maică ne ocroteşte, ne învaţă şi ne îmbărbătează cu puterea Sfântului Duh. Nu te depărta niciodată de la noi, Născătoare de Dumnezeu, ca, pe tine având-te sprijin şi întărire, să trecem cu bine de toate încercările cele rânduite asupra noastră.

Cântarea a V-a
Irmos:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel preaînalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne şi pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Când am avut nevoie de milostivirea ta, ne-ai fost grabnic ajutător, Preacuvioase Părinte, căci nu ne-ai trecut cu vederea nici neputinţele şi nici trebuinţele, ci degrabă ne-ai ieşit în întâmpinare. Fă tu să sporească trezvia, bunăvoinţa şi rugăciunea în vieţile noastre, ca astfel, cu seninătate şi luare-aminte, să trecem peste toate cele pe care le va îngădui Dumnezeu.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne şi pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Istoviţi fiind de durere şi de păcat, alergăm către bunătatea ta, Mare Mucenice Efrem, fiind încredinţaţi că tu ai un cuvânt bun şi pentru noi, cei nevrednici de milostivirile tale. Dă-ne nouă spor de cunoştinţă şi înţelepciune, ca, biruind valurile greutăţilor şi ale încercărilor vieţii, să ne facem mai iscusiţi întru răbdare şi împreună-pătimire cu aproapele.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne şi pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Pătimirile tale mucenicești au umplut Colina Neprihăniților cu roșeala sângelui tău, Preacuvioase Efrem, aducând lumii semințele harului dăruite prin nenumăratele minuni pe care Dumnezeu ți le-a încredințat a le săvârși. Fii nouă milostiv până în cel din urmă ceas, ca, întru seninul rugăciunilor tale, să ne învrednicim a vedea Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului.

Slavă...

Nevoindu-te sihăstreşte şi fiind împodobit de Preasfânta Treime cu lacrimile de pocăinţă precum cu nişte diamante, Mare Mucenice Efrem, reverşi acum tuturor din bogăţia cea mare a Duhului Sfânt, vestind pretutindeni că Dumnezeul tău şi Dumnezeul nostru este Cel Care a înviat din morţi, Fiul Tatălui, Domnul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Şi acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Maică preablândă şi atotmilostivă te au pe tine toţi cei care se tulbură de frică sau îngrijorare, Preacurată

Născătoare de Dumnezeu, căci la tine găsesc liniștea și pacea care tămăduiesc deopotrivă sufletul și trupul. Fii nouă purtătoare de grijă în toată vremea vieţuirii pământești ca, luminându-ne dintru dragostea ta, să dobândim spor de înțelepciune și cunoștință adevărată.

Cântarea a VI-a
Irmos:

Doamne, Cela Ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Lumină, înțelepciune și cunoștință dobândim când poposești nevăzut la noi, Preacuvioase Părinte Efrem, însuți fiind cel care ne slujești pe noi, cei nevrednici și cu totul înnegurați de necunoștință. Pentru aceea, toți cei ajutați de tine se veselesc și te propovăduiesc ca pe un cald mijlocitor și mare binefăcător al tuturor celor care au de trecut examene ori încercări.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Ostenind în truda rugăciunii și a trezviei, L-ai sălășluit pe Dumnezeu întru tine, Preacuvioase Părinte Efrem, iar săvârșind Sfânta Liturghie, erai împodobit de slava Împărăției, prin puterea Duhului Sfânt. Pentru aceea, și noi te rugăm, dăruiește-ne umilința inimii, ca întru curăție și adevăr să ne învrednicim a ne împărtăși cu Sfintele Taine ale lui Hristos.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Nimic din cele ale noastre nu le treci cu vederea, Mare Mucenice Efrem, încât și noi ne uimim de prețuirea ce ne-o arăți și de care știm că nu suntem nicidecum vrednici. Cum să-ți mulțumim și cum să te lăudăm după cum se cuvine nu știm, însă ne încredințăm cu totul sfintei tale prietenii, care odihnește nespus de mult inimile celor care te cheamă în rugăciune.

Slavă...

Blândețe neîncetat lucrătoare și jitniță a binefacerilor lui Dumnezeu te avem pe tine, Preacuvioase Părinte, căci prin brațele dragostei întru care ne cuprinzi, suntem duși la limanul cel liniștit al păcii lăuntrice. Fie ca prin darul și mijlocirile tale, razele cele curate ale Împărăției să ne călăuzească neîncetat întru lucrarea cea minunată a cuvintelor Evangheliei.

Și acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Curăție și frumusețe nețărmurită ești pentru firea omenească, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, căci, purtându-L pe brațe pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, ai adus lumii slobozire din robia păcatului și a morții. Nu înceta a fi nouă milostivă, rugându-te pentru noi să ne ridicăm din robia relelor obișnuințe și din multa împătimire după plăceri.

Stihiri:

Pildă de smerenie te-ai făcut nouă tuturor, Preacuvioase Efrem, căci pentru întărirea noastră în credință, ai iconomisit multe feluri de minuni și până astăzi nu

te-ai scârbit de noi, cei ce suntem atât de zăbavnici întru fapta cea bună.

Ajută-ne, Sfinte Părinte Efrem, ca prin credință și nădejde bună să dobândim ajutorul cel de Sus și întru acest chip să biruim mulțimea asupririlor și a cumplitelor învolburări ale acestei lumi.

Învățându-ne să fim cu luare-aminte și recunoscători, ne izbăvești de nesimțirea sufletească și de împietrirea cea învârtoșată a mândriei, Preacuvioase Mucenice Efrem. Pentru aceasta, te rugăm să veghezi în toată vremea asupra noastră și, luminându-ne cugetele cu raza smereniei, ridică-ne întru lucrarea evangheliceștilor porunci.

Preotul zice ectenia: **M**iluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., *la care îi pomenește pe cei pentru care se face paraclisul. Dacă paraclisul se săvârșește fără preot, aici vom zice:* **S**finte Părinte și Mare Mucenice Efrem, Mare Tămăduitor și Făcător de minuni, milostivește-te spre robii tăi aceștia... *și pomenim numele celor pentru care ne rugăm.* **D**oamne miluiește *(de 12 ori). Apoi preotul zice ecfonisul:* **C**ă milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. **A**min.

Condac,
glasul al 3-lea:

Mulțimea nevoințelor călugărești și a pătimirilor mucenicești le-ai purtat pe umerii tăi, precum o cruce, Sfinte Părinte Efrem, și ai urmat Stăpânului Hristos, Cel Care a luat asupra Sa toată neputința, pătimirea și toată osânda păcatelor noastre.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă?

APOSTOLUL

Preotul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire (*8, 28-39*):

(Dacă la săvârșirea paraclisului nu se află nici un preot ori diacon, Apostolul și Evanghelia pot fi citite de către un simplu credincios, cu luare-aminte, cu smerenie și dragoste.)

Știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, al celor care sunt chemați după voia Lui; căci pe cei pe care i-a cunoscut mai înainte, mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului Său, ca El să fie întâi născut între mulți frați. Iar pe care i-a hotărât mai înainte, pe aceștia i-a și chemat; și pe care i-a chemat, pe aceștia i-a și îndreptat; iar pe care i-a îndreptat, pe aceștia i-a și mărit. Ce vom zice deci la acestea? Dacă Dumnezeu e pentru noi, cine este împotriva noastră? El, Care pe Însuși Fiul Său nu L-a cruțat, ci L-a dat morții pentru noi toți, cum nu ne va da, oare, toate împreună cu El? Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel Care îndreptează; Cine este Cel Care osândește? Hristos, Cel Care a murit și mai ales Cel Care a înviat, Care și este de-a dreapta lui Dumnezeu, Care mijlocește pentru noi! Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau

primejdia, sau sabia? Precum este scris: „Pentru Tine suntem omorâți toată ziua, socotiți am fost ca niște oi de junghiere". Dar în toate acestea suntem mai mult decât biruitori, prin Acela Care ne-a iubit. Căci sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înălțimea, nici adâncul și nici o altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Preotul: **P**ace ție, cititorule. *Cititul:* **Ș**i duhului tău.
Aliluia...

EVANGHELIA
(Ioan 19, 25-42)

Preotul: **C**u înțelepciune drepți, să ascultăm Sfânta Evanghelie. **P**ace tuturor. *Credincioșii:* **Ș**i duhului tău. *Preotul:* **D**in Sfânta Evanghelie de la Sfântul Apostol și Evanghelist Luca, citire. *Credincioșii:* **S**lavă Ție, Doamne, slavă Ție. *Preotul:* **S**ă luăm aminte.

În vremea aceea, stăteau lângă crucea lui Iisus mama Lui și sora mamei Lui, Maria lui Cleopa, și Maria Magdalena. Deci Iisus, văzând pe mama Sa și pe ucenicul pe care Îl iubea stând alături, a zis mamei Sale: Femeie, iată fiul tău! Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din ceasul acela, ucenicul a luat-o la sine. După aceea, știind Iisus că toate s-au săvârșit acum, ca să se împlinească Scriptura, a zis: Mi-e sete. Și era acolo un vas plin cu oțet; iar cei care Îl loviseră, punând în vârful unei trestii de isop un burete înmuiat în oțet, l-au dus la gura Lui. Deci, după ce a luat oțetul, Iisus a zis: Săvârșitu-s-a. Și plecându-Și capul, Și-a dat duhul. Deci iudeii, fiindcă era vineri, ca

să nu rămână trupurile sâmbăta pe cruce, căci era mare ziua sâmbetei aceleia, au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierele picioarelor și să-i ridice. Deci au venit ostașii și au zdrobit fluierele celui dintâi și ale celuilalt, care era răstignit împreună cu el. Dar venind la Iisus, dacă au văzut că deja murise, nu I-au zdrobit fluierele. Ci unul din ostași, cu sulița a împuns coasta Lui și îndată a ieșit sânge și apă. Și cel ce a văzut a mărturisit și mărturia lui e adevărată; și acela știe că spune adevărul, ca și voi să credeți. Căci s-au făcut acestea, ca să se împlinească Scriptura: „Nu I se va zdrobi nici un os". Și iarăși, altă Scriptură zice: „Vor privi la Acela pe care L-au împuns". După acestea, Iosif din Arimateea, fiind ucenic al lui Iisus, dar într-ascuns, de frica iudeilor, a rugat pe Pilat, ca să ridice trupul lui Iisus. Și Pilat i-a dat voie. Deci a venit și a ridicat trupul Lui. Și a venit și Nicodim, cel care venise la El mai înainte noaptea, aducând ca la o sută de litre de amestec de smirnă și aloe. Au luat deci trupul lui Iisus și l-au înfășurat în giulgiu cu miresme, precum este obiceiul de înmormântare la iudei. Iar în locul unde a fost răstignit, era o grădină și în grădină, un mormânt nou, în care nu mai fusese nimeni îngropat. Deci, din pricina vinerii iudeilor, acolo L-au pus pe Iisus, pentru că mormântul era aproape.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile Preacuviosului Tău Efrem, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: **M**iluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Stihiră:

Călăuză fă-te nouă, Părinte Efrem, ca prin rugăciunile și ajutorul tău să biruim toate învolburările lumești și ispitirile vrăjmașului și să dobândim încredințarea cea smerită a necuprinsei milostiviri a lui Dumnezeu.

Preotul:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Cercetează lumea Ta cu milă și cu îndurări. Înalță fruntea dreptmăritorilor creștini și trimite peste noi milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosințele cinstitelor Puteri Cerești celor fără de trup; pentru rugăciunile cinstitului, măritului Proroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; ale celor între Sfinți Părinții noștri, mari dascăli și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur, Atanasie cel Mare, Chiril, Nicolae al Mirelor Lichiei și Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni; ale Sfinților, măriților, bunilor biruitori Mucenici; ale Sfântului Preacuviosului Mare Mucenic și Tămăduitor Efrem cel Nou; ale Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinții noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim cel sfințit și Dimitrie cel Nou; ale Sfinților și drepților dumnezeiești părinți Ioachim și Ana; ale Sfântului (*numele*), a cărui pomenire o săvârșim astăzi și

pentru ale Tuturor Sfinților, rugămu-ne, Multmilostive Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoșii și ne miluiește pe noi.

Doamne miluiește (*de 12 ori*).

Apoi ecfonisul:

Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni...

Dacă paraclisul se săvârșește fără preot, credinciosul zice această rugăciune:

Lumină a cunoștinței și spor de înțelepciune și trezvie dobândim prin darul tău, Preacuvioase Mucenice Efrem, inimile umplându-ni-se de bucurie și recunoștință, căci de nenumărate ori ne-ai venit întru întâmpinare și nicidecum nu te-ai lepădat de noi. Tu nu te-ai scârbit de întunecarea noastră, ci ne-ai luminat cu bunătatea ta dumnezeiască, întru care nimic din cele pământești nu rămâne neștiut. Tu nu te-ai scârbit de gândurile noastre rele, ci ai știut cum să aduci și întru noi prisos de înțelepciune și limpezime a minții. Tu nu te-ai scârbit de frica și îngrijorarea cea peste trebuință ce ne-a cuprins, ci ai topit lanțurile cu care noi înșine ne-am legat, slobozindu-ne întru pacea lui Dumnezeu. Tu nu te-ai scârbit atunci când am fost împuținați cu sufletul și nu mai aveam credință, ci ne-ai insuflat bărbăție și tărie prin care să putem trece peste toate încercările. Tu nu te-ai scârbit de noi atunci când mintea ne era orbită de plăceri, ci pe toate le-ai iconomisit spre îndreptarea noastră. Tu nu te-ai scârbit atunci când am fost doborâți de neputințe, ci cu grăbire ai venit să ne ridici, dăruindu-ne putere și curaj. Tu nu te-ai scârbit de noi nici chiar atunci când ne-am făcut cuib al păcatului și al morții, ci, prin glasul conștiinței, ne-ai chemat la lumina lui Hristos. Cu adevărat, tu nu te-ai scârbit de noi niciodată,

ci neîncetat ai arătat că ai dragostea lui Dumnezeu. Pentru acestea toate pe care știm că le-ai săvârșit pentru noi, dar și pentru cele pe care nu le știm, pentru că tu le-ai acoperit cu smerenia dumnezeiască, îți mulțumim din adâncul sufletului și te rugăm iar și iar: nu înceta a fi alături de noi până la sfârșitul vieții pământești, ca, având în tine un reazem adevărat și un prieten preaputernic, să ne învrednicim a vedea seninul cel veșnic al Împărăției Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Amin.

Doamne miluiește (*de 12 ori*).

Cântarea a VII-a
Irmos:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Biruind acest veac trecător cu puterea Învierii lui Hristos, ai trecut ca un viteaz prin caznele muceniciei, Preacuvioase Efrem, arvunindu-ne necurmata ta milostivire și bunătate. Dăruiește-ne și nouă o fărâmă din cunoștința cea dumnezeiască a Evangheliei, ca, luminându-se toate ale noastre, să pricepem măcar un strop din taina cea minunată a Întrupării Fiului lui Dumnezeu.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Nici o caznă și nici o schingiuire nu te-au despărțit de dragostea lui Hristos, Preacuvioase Efrem, căci unirea ta cu El s-a săvârșit deplin prin Sfintele Taine și prin

osteneala rugăciunii neîncetate. Pentru aceasta, te rugăm, înnoiește-ne și pe noi cu puterea pocăinței, ca, pe toate văzându-le întru limpezimea adevărului, să învățăm să iubim cu inimă curată pe Dumnezeu și pe aproapele.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Mari sunt bucuria și recunoștința noastră că te-am aflat pe tine grabnic ocrotitor și ajutător, Mare Mucenice Efrem, căci tu nu numai că iei asupră-ți suspinurile noastre, ci tămăduiești și cele mai adânci răni sufletești. Învață-ne și pe noi să biruim toate înălțările deșarte ale minții, ca astfel să gustăm din îndulcirea cea curată a sărăciei cu duhul.

Slavă...

Ploaia cea de lumină a lacrimilor tale ne curăță sufletele de toate întinăciunile și întunecimea, Sfinte Părinte Efrem, călăuzindu-ne către Sfintele Taine, spre a dobândi deplină tămăduire. Fă să rodească și dintru noi semințele dumnezeiești ale dragostei, ca astfel, urmând Crucii lui Hristos, să învățăm a ne pleca desăvârșit voii Părintelui Ceresc.

Și acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Corabie a mântuirii te avem pe tine, Preacurată Fecioară, căci întru ocrotirea ta ne adăpostim de toate învolburările lumii, fiind purtați cu dragoste către lumina și puterea cea făcătoare de viață a Sfintelor Taine. Mijlocește pentru noi răgaz de pocăință și îndreptare a vieții, ca astfel, înaintând pe calea cea binecuvântată, să ne învrednicim a vedea și zorii preacurați ai mântuirii.

Cântarea a VIII-a
Irmos:

Pe Împăratul Ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngerești, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Stih: **S**finte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Te-ai născut în lume sub pecetea Sfintei Cruci, Preacuvioase Mucenice Efrem, iar apoi ai plinit cu credința și făptuirea dragostea ta pentru Domnul Hristos, Cel Care S-a răstignit pentru noi. Umple și inimile noastre de dragostea desăvârșită cuprinsă în cuvintele Evangheliei, ca, fiind sfințiți dintru ele, să ne luminăm cu gânduri adevărate și simțiri înnoite.

Stih: **S**finte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Lacrimile tale pustnicești și sângiurile mucenicești au spălat obrazul lumii de multa necurăție a fărădelegii și a morții, Mare Mucenice Efrem, căci, luând asupra ta păcatele noastre ca și cum ar fi fost ale tale, ai intrat în teascul pocăinței, dăruind lumii alinare sfântă dintru vinul cel nou și înmiresmat al necurmatelor tale minuni.

Stih: **S**finte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Fiindu-ți trupul schingiuit și zdrobit de ura păgânilor, sufletul tău a biruit prin dragostea lui Hristos, Sfinte Părinte Efrem, arătându-ne tuturor cele care sunt cu putință atunci când în om vine să se sălășluiască Preasfânta și de viață făcătoarea Treime. Întărește și mințile noastre spre a putea purta cuvântul muceniciei tale, ca astfel să dobândim măcar o fărâmă din bărbăția duhului tău.

Slavă...

Au sfârtecat trupul tău agarenii, aprinzându-se de ura cea nebună, Părinte Efrem, dar, având ochii orbiți, nu puteau vedea lumina întru care te sălășluiai și părtășia ta la dumnezeiasca fire. Nu ne lăsa pe noi întru robia întunericului lăuntric, ca nu cumva, văzând numai caznele tale trupești, să uităm că acum și aici ne ești alături, pentru că dragostea ta izvorăște dintr-o inimă ce nu mai poate fi mărginită de timp și loc.

Și acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Curăția și frumusețea ta împodobesc cu bucurie și strălucinează Biserica Fiului tău, Preasfântă Maică și Fecioară, aducându-ne binecuvântarea și mijlocirile rugăciunilor tale înaintea lui Dumnezeu. Luminează toate căile noastre, ca, pricepând ce alegem și încotro o apucăm, să ne strunim voința și poftele spre a dobândi îndreptarea vieții.

Stih: **S**ă lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaslăvindu-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul:

Spăimântatu-s-au cerurile și marginile pământului s-au cutremurat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup.

Stih: **S**finte Efrem, luminează-ne și pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Încă din vremea rugăciunilor tale sihăstreşti, te-ai împodobit cu lumina Învierii lui Hristos, Preacuvioase Efrem, purtându-L lăuntric pe Cel Care a biruit iadul şi moartea pentru întreaga fire omenească. Sporeşte şi în inimile noastre credinţa şi nădejdea, ca să pricepem cu adevărat că puterea şi tainele Împărăţiei se află înlăuntrul nostru şi pot fi descoperite prin lucrarea sfintelor porunci.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne şi pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Strălucirea Sfântului Duh înveşmântându-te, pe toate le-ai săvârşit întru blândeţe şi îndelungă răbdare, Preacuvioase Mucenice, asemănându-te lui Dumnezeu, Cel Care îndură cu milostivire mulţimea păcatelor noastre. Mijloceşte-ne vreme de pocăinţă şi de înnoire a sufletului, ca, urmând căile cele sfinte ale Evangheliei, să vedem şi cetele cele minunate ale celor preamăriţi de Domnul cu darul mântuirii.

Stih: Sfinte Efrem, luminează-ne şi pe noi cu strălucirea ta dumnezeiască.

Dudul de la mănăstirea Buneivestiri ţi-a fost Cruce pe care ai fost răstignit, Mare Mucenice Efrem, căci prin piroane, batjocuri, loviri şi schingiuri ai fost făcut părtaş la slava Crucii lui Hristos, cea care este socotită nebunie pentru duhul lumesc şi trupesc. Primeneşte şi sufletele noastre cu lumina Învierii, ca, intrând în văzduhul bucuriei nemincinoase, să ne închinăm cu recunoştinţă Sfintei Treimi.

Slavă...

În văpaia focului ceresc erai cuprins când săvârşeai Sfânta Liturghie, preablândule Efrem, iar lacrimile tale

potopeau mulţimea păcatelor omeneşti, mijlocind pentru noi toţi înaintea mesei dumnezeieştii jertfe. Înnoieşte sufletele noastre prin puterea rugăciunilor tale sfinte, ca şi noi, alegând căile lui Dumnezeu, să păşim cu vrednicie spre împărtăşirea cu Trupul şi Sângele lui Hristos.

Şi acum..., *a Născătoarei de Dumnezeu:*

Va veni negreşit ceasul Judecăţii de Apoi şi nimeni nu se va putea slobozi dintru puterea conştiinţei, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, ci toţi vom sta înaintea tuturor, toate ale noastre văzându-se lămurit. Fii nouă milostivă şi rânduieşte ca încă din vremea vieţuirii pământeşti să dobândim iertarea greşelilor şi a multelor noastre căderi, ca de-a pururi să-ţi fim recunoscători pentru dragostea ta de Maică şi Fecioară.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... (*de trei ori*). Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne miluieşte (*de trei ori*). Slavă... Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în Ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în Cer, aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi şi ne iartă nouă greşealele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuieşte de cel rău.

Preotul: Că a Ta este împărăţia, puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune

aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău; toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. **A**min.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, căci tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Preotul zice ectenia: **M**iluieşte-ne pe noi, Dumnezeule..., *la care îi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul. Dacă paraclisul se săvârşeşte fără preot, aici vom zice:* **S**finte Părinte şi Mare Mucenice Efrem, Mare Tămăduitor şi Făcător de minuni, milosteveşte-te spre robii tăi aceştia... *şi pomenim numele celor pentru care ne rugăm.* **D**oamne miluieşte *(de 12 ori).*

Şi se face otpustul:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale Sfântului Efrem cel Nou şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. **A**min.

✝✝✝✝✝✝✝

✝✝✝✝✝✝✝ RUGĂCIUNI ✝✝✝✝✝✝✝
LA FELURITE TREBUINŢE

✝✝✝✝✝✝✝

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru a putea învăţa

Preablândule Părinte Efrem, venim acum la tine nădăjduind în grabnica ta milostivire, fiind încredinţaţi că nu ne vei trece cu vederea şi ne vei ieşi în întâmpinare spre a ne lumina mintea şi a ne întări voinţa. Tu ai trecut din lumea aceasta pământească acum cinci veacuri, dar, fiind pururea viu în Dumnezeu, nu încetezi să ne veghezi şi neîncetat ne porţi de grijă. Ştim că, prin puterea şi darul Preasfântului Duh, cunoştinţa ta e îndumnezeită şi nimic din cele omeneşti şi pământeşti nu-ţi este străin sau necunoscut, ci pe toate le scrutezi cu ochiul tău străvăzător. De aceea, te rugăm, ajută-ne să pătrundem şi să pricepem toate cunoştinţele care ne sunt de trebuinţă în viaţă, ca, dobândind spor şi hărnicie şi trecând cu bine peste examenele şi încercările ce ne stau înainte, să le săvârşim pe toate spre împlinire şi pace lăuntrică. Încă luminează-ne cu strălucirea dumnezeiască a Evangheliei, ca, îmbrăţişând sufletul nostru raza sfintelor cuvinte ale Fiului lui Dumnezeu, să se făurească şi în noi însine înnoirea duhului şi a vieţii, prin care să ne învrednicim a gusta şi din bucuria sălăşluirii în inima omului a Preasfintei şi de viaţă făcătoarei Treimi, Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou
pentru a putea duce la bun sfârșit lucrul început

Sfinte Mare Mucenice Efrem, iată că puterile și tăria sufletească foarte ni s-au împuținat și cele pe care le-am început ni se par acum cu neputință de dus la bun sfârșit. Oboseala, greutățile, vrăjmășiile omenești și împotrivirile cele de multe feluri ne-au slăbit cu totul și aproape că am căzut în deznădejde. Din aceste pricini, voința parcă ni s-a frânt, sufletul ni s-a slăbănogit, iar inima s-a umplut de mâhnire. Vino și la noi și, pogorând surâsul tău dumnezeiesc în viețile noastre, topește toate neputințele și împotrivirile de gând, ca astfel, înnoindu-ne lăuntric și dobândind voioșia și bucuria vieții, să ne împuternicim cu nădejdea și curajul de a împlini cele pe care le-am ales să le săvârșim. Umple-ne sufletele cu seninul binecuvântării tale, dintru a cărei putere să rodească tot lucrul cel bineplăcut lui Dumnezeu și oamenilor. Fii alături de noi în toate împrejurările potrivnice, ca, învățând să ducem lupta cea bună, să dobândim spor și putere a voinței, a stăruinței și a răbdării. Deschide-ne mintea și inima pentru a putea pricepe dragostea pe care Domnul neîncetat ne-o arată și prin care El bate la ușa sufletului. Învață-ne să-I facem loc lui Dumnezeu în viețile noastre și, prin lucrarea sfintelor cuvinte ale Evangheliei, să ne limpezim lăuntric spre a primi cu vrednicie Trupul și Sângele Mântuitorului Hristos. Și fie ca, fiind călăuziți de marea ta bunătate și dragoste, să pășim pe calea cea curată a credinței, a nădejdii și a dragostei, prin care să și ajungem a vedea de-a pururi strălucirea Împărăției Preasfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou
pentru izbăvirea de stres
și
dobândirea liniștii lăuntrice

Dumnezeiescule Părinte Efrem, sufletul nostru este cuprins de tulburare și de multă îngrijorare, iar frica și neputința ne-au învăluit cu totul. Mintea și inima sunt istovite de cugete neguroase, iar valurile întunecate ale grijilor se abat neîncetat asupra noastră. Puterile nu ne mai țin și nicidecum nu mai putem răzbi în această furtună sufletească; de aceea, te rugăm, iar și iar arată mila ta peste noi și, cu blânda ta dragoste, întinde-ne mână de ajutor și ne scoate la limanul cel binecuvântat al liniștirii lăuntrice. Fă tu să înflorească și în viețile noastre voioșia lăuntrică dimpreună cu nădejdea și credința în Dumnezeu. Fă-ne părtași îndelung-răbdării tale, pentru a putea pricepe, fie și măcar în parte, cât de ziditoare este lucrarea celui care își săvârșește zilele în pocăință și în lucrarea sfintelor porunci ale Evangheliei, întru care sunt ascunse toate tainele Împărăției Cerurilor. Picură și în sufletele noastre ploaia cea curățitoare a umilinței, ca astfel să fie adăpată și țarina cea lăuntrică a inimii, dintru care să răsară roadele cele dulci ale păcii veșnice a lui Dumnezeu. Așadar, punându-ne întru tine nădejdile, credem cu adevărat că nicicând nu te vei lepăda de noi, ci însuți ne vei lumina conștiința, arătându-ne în fiecare clipă ce este mai folos a alege pentru mântuire. Fii de-a pururi binecuvântat, Preacuvioase Părinte Efrem, căci prin tine Domnul ne-a binecuvântat pe toți cei care trăim azi și năzuim a-L cunoaște pe El întru lumina Sa cea neapusă. Laudă aducem, dimpreună cu tine,

Dumnezeului tău și Dumnezeului nostru, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou înainte de examene

Mult-milostive Părinte Efrem, aflând că ești ajutătorul celor care sunt în examene, la tine venim cu grăbire, rugându-te să ne luminezi mințile și inimile pentru a da răspuns bun și a trece cu bine peste această încercare. Știm că, nemaifiind mărginit de trup și sălășluindu-te întru Duhul Sfânt, cunoștințele pământești și legile firii, pe care noi abia de le putem numi sau le înțelegem doar în parte, de tine sunt cunoscute cu ochi dumnezeiesc atotpătrunzător. Picură și în sufletele noastre un strop din dragostea ta nețărmurită și astfel călăuzește-ne mintea spre a putea scrie și răspunde cele folositoare în acest examen ce ne stă înainte. Dăruiește-ne curaj și pacea inimii, ca întru acestea să putem primi deplin ajutorul tău. Însuți adu-ne aminte cele folositoare, ca, pe tine avându-te înaintemergător, să ni se deschidă drumul spre cele care ne aduc bucurie, mulțumire și împlinire. Însă darul tău să nu se oprească doar la binefacerile din această lume, ci ajută-ne să îndreptăm viețile noastre spre Dumnezeu, iar răspunsul cel bun să-l dobândim nu numai întru cele pământești, ci și înaintea propriei conștiințe, cu care ne vom înfățișa înaintea Dreptului Judecător și a întregii firi omenești. Fie ca toate acestea să se împlinească cu puterea și lucrarea Preasfintei Treimi, spre a dobândi și noi bucuria cea desăvârșită, care vine dintru a-I cunoaște cu adevărat pe Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru înnoirea sufletească

O, Preabunule Părinte Efrem, viața mea s-a învechit în rele obiceiuri și năravuri și acestea au ajuns să-mi fie ca o plămadă sufletească. De multe ori aș fi vrut să pun capăt acestor aplecări ale sufletului, însă, mai devreme sau mai târziu, am fost biruit de ele, căzând iarăși și iarăși în aceleași patimi. Am acum încredințare că numai prin propriile puteri este cu neputință să pun capăt vechilor obiceiuri și de aceea, te rog ca tu însuți să vii de față în chip nevăzut și să înnoiești alcătuirea mea lăuntrică, ca astfel să-mi văd nădejdea împlinită, iar viața mea să o ia pe un făgaș ce duce la bucurie și pace adevărată. Dezleagă-mă de relele prietenii și însoțiri, ca, împuținându-se pricinile de cădere, să mă întăresc sufletește puțin câte puțin, ca să mă învrednicesc a fi luminat prin dumnezeiești cuvinte ale Evangheliei. De asemenea, te rog, deschide-mi calea către Sfânta Spovedanie, ca, slobozindu-mă prin putere preoțească de puterea și legătura gândurilor vătămătoare, să mă izbăvesc de povara cea amarnică a răutății și să gust din bucuria nădejdii în Dumnezeu.

Arată și spre mine necurmatul tău ajutor, ca astfel să pot răsufla ușurat de păcat și, înnoit lăuntric, să intru întru văzduhul cel nou și preacurat al Sfintelor Taine ale lui Hristos Dumnezeu. Încredințează-mă în toată vremea vieții pământești de dragostea ta mult-milostivă, ca astfel, odihnindu-se sufletul meu, să aleg cu bucurie calea lui Dumnezeu, Cel întru Sfânta Treime preamărit, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou
la vreme de încercare

Preacuvioase Mare Mucenice Efrem, iată că, prin iconomia lui Dumnezeu, valurile încercărilor sufletești și trupești au venit și asupra mea și nu pot decât să mă văd așa cum sunt și să-mi recunosc neputința de a purta aceste poveri. Tu ai răbdat nenumărate batjocuri și cazne de la cei care, în cele din urmă, ți-au devenit călăi; de aceea, alerg către tine, rugându-te să-mi vii în ajutor și să mă întărești pentru a putea trece cu bine peste toate cele îngăduite de Domnul asupra mea. Știu că toate acestea le-am primit pentru înțelepțire și întărire în credință, dar, cu adevărat, văd că mă clatin ca o frunză, fiind purtat în toate părțile de furtuna gândurilor. Nu mă lăsa până în sfârșit, Sfinte al lui Dumnezeu, ci dăruiește-mi înțelepciune, răbdare și îngăduință cu aproapele, ca astfel să învăț și eu să fiu împreună-pătimitor cu cei ce-mi sunt alături. Învață-mă și dă-mi putere să-i iert pe cei care mi-au greșit ori cu voie sau fără de voie m-au nedreptățit, ca astfel să mă învrednicesc a gusta, fie și în parte, din puterea dragostei desăvârșite. Mijlocește înaintea Domnului pentru toți cei care suntem sub povara veacului și răbdăm asupriri și nedreptățiri, ca, trecând cu bine prin aceste încercări, să ni se întărească voința și să ni se înmulțească dragostea pentru Dumnezeu și pentru aproapele. Și fie ca îmbrățișarea ta să ne fie pururi întâmpinare și binecuvântare în ceasurile de cumpănă, ca astfel, dobândind spor de bucurie și adevăr, să biruim toate vitregiile acestei lumi, pășind pe căile mântuirii către slava Împărăției Cerurilor, întru care strălucește limpezimea dragostei Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou
pentru luminarea minții

Sfinte Părinte Efrem, viețuind tu pe acest pământ, ai voit să urmezi desăvârșit Mântuitorului Hristos și ai lepădat toate cele ale lumii, luând chipul monahicesc. Viața ta călugărească e izvodită întru multe osteneli și nevoințe lăuntrice, cele mai multe fiind necunoscute chiar și viețuitorilor din mănăstirea ta, căci ai iubit a-ți ascunde viața în Dumnezeu și a nu săvârși ceva pentru slava deșartă. Fiind un rugător al rugăciunii lui Iisus, te-ai sfințit prin purtarea în inimă a numelui Fiului lui Dumnezeu; pentru aceasta, în taina chiliei și mai apoi în peștera sihăstrească, adeseori ai fost cuprins de dumnezeiasca lumină. Cele de care te-ai împărtășit atunci sunt peste măsura și puterea noastră de înțelegere, căci sunt mai presus de cugetarea pământească și trupească. Dar lumina dumnezeiască pe care o purtai în adâncul sufletului s-a făcut cunoscută tuturor din tăria și bărbăția duhovnicească prin care ai înfrânt caznele călăilor tăi, biruind desăvârșit prin moartea martirică. Nu puteau ei pricepe nicidecum ceea ce se petrecea sub ochii lor: îți omorau trupul, dar sufletul tău era veșnic biruitor cu Hristos; ți-au vărsat sângele pe pământ, iar Dumnezeu revarsă peste veacuri mulțime de minuni prin tine; ți-au ciopârțit trupul spre a-și duce la plinătate batjocura, iar astăzi zeci de mii de oameni aleargă să se închine sfintelor tale moaște; întru tine se sălășluia Mântuitorul Hristos cu a Sa lumină, întru ei se afla stăpânitorul cel cumplit al lumii dimpreună cu bezna iadului. Nu găsim cuvinte spre a ne bucura și a-ți aduce cinstea cuvenită, dar, după a noastră putere și înțelegere, te rugăm să luminezi și sufletele noastre cu dragostea Domnului Hristos, ca, pecetluindu-ni-se inimile întru

ea, să punem temelie nouă a vieții, dobândind minte trează și veghetoare, întru care să deosebim duhurile gândurilor noastre. Și fie ca, astfel luminați, să purcedem și noi întru împlinirea poruncilor Sfintei Evanghelii, în care sălășluiește puterea Fiului Tatălui și care pot să facă lucrătoare Împărăția lui Dumnezeu care se află înlăuntrul nostru. Îți mulțumim, Sfinte Efrem, pentru tot ajutorul și dragostea ce le-am primit și le primim de la tine și te rugăm ca tu însuți să ne înveți să le săvârșim pe cele care ne pot curăți și aduce înaintea străluminatei frumuseți și bunătăți a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru a dobândi curaj

Iată că venim înaintea ta, Mare Mucenice Efrem, rugându-te să primești suspinarea noastră și să nu te scârbești de noi, cei împuținați cu sufletul și cu puterile. Multe sunt lucrurile pe care am voi să ți le spunem, dar suntem încredințați că tu le știi mai bine decât noi înșine, căci puterea dragostei tale pătrunde până la încheieturile sufletului, iar noi, trăind cu mintea împrăștiată, nu ne cunoaștem adâncul inimii, căci acolo se ajunge numai prin rugăciune și trezvie necurmată a minții. De aceea, te rugăm, fie-ți milă de noi și, cu darurile blândeții și ale mărinimiei tale, limpezește-ne cugetele și simțirile și ridică-ne din această sfârșeală a sufletului, care soarbe din noi toată vlaga și dorința de viață. Presară și întru noi semințele dumnezeiești ale cuvintelor Evangheliei ca, ajutându-ne tu să le aducem în lucrare, să putem înfrânge toată moleșeala trupească și trândăvia sufletului și astfel să dobândim curajul cel binecuvântat care se dăruiește celor ce împlinesc cuvintele lui Dumnezeu. Deschide-ne ochii

sufletului, Preacuvioase Efrem, ca, pricepând cum se duce lupta pentru a dobândi veșnicia cea fericită, să ne facem următori ai Crucii lui Hristos, care este nebunie pentru lume, dar binecuvântare și dumnezeiesc elixir pentru toți cei care îi cunosc puterea și lucrarea. Fie ca, prin biruința Crucii, să-ți fim ție următori, precum tu I-ai fost Fiului lui Dumnezeu, Sfinte Efrem, și astfel să ne învrednicim a primi și preacurata ta întâmpinare la sfârșitul zilelor noastre pământești. Îți mulțumim, Preacuvioase, căci prin dragostea ta vedem lămurit calea cea strâmtă ce poate aduce și întru noi biruința Împărăției Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru statornicia sufletească

Neîncetată și plină de râvnă a fost osteneala rugăciunii tale, căci pe toate săvârșindu-le întru trezvie, ai dobândit osebirea gândurilor și te-ai încununat cu dobândirea minții lui Hristos, Cel Care, dintru negrăita Sa bunătate, Și-a făcut sălaș și în adâncul inimii tale, dumnezeiescule Efrem. Negrăită este lumina tainei întru care Domnul Se sălășluiește în om și nespus de mângâietoare pentru tot cel care are în suflet semințele credinței în Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Pentru aceea, și noi, umplându-ne de bucurie când vedem cât de mare este mărinimia Preasfintei Treimi pentru firea omenească, te luăm pe tine mijlocitor, Preacuvioase Mucenice, rugându-te ca prin ale tale rugăciuni să pogori și asupra noastră întărire în credință și nădejde, ca, dintru acestea statornicindu-ni-se sufletul, să ajungem la vremea rânduită să cunoaștem și focul cel răcoritor al dragostei celei de Sus, care schimbă din temelie făptura omenească, înnoindu-i viața, simțirile și cugetele și

învățându-l pe om să le ascundă pe toate întru Dumnezeu. Nu ne trece cu vederea nici pe noi, preablândule Părinte Efrem, ci curăță-ne și ne înnoiește prin tainica ta lucrare, ca, dobândind astfel o fărâmă din pacea dumnezeiască, să ni se domolească toate învol-burările lăuntrice și astfel să se ivească și pentru noi zorii statorniciei și ai trăiniciei întru hotărârile voinței. Și fie ca, astfel luminați, să ne împodobim cu surâsul cel senin al credinței adevărate, prin care suntem chemați spre a fi aleși pentru veșnică împreună-sălășluire în locașurile cele zidite mai înainte de întemeierea lumii, dintru nețărmurita dragoste și putere a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou
pentru a putea înfrânge toate fricile

Cu sufletul rușinat și neputincios vin înaintea ta, dumnezeiescule Părinte Efrem, căci multe am să-ți spun și nu îndrăznesc a le destăinui altcuiva. Viața mea este ca o trestie bătută de furtuna neliniștilor, a fricilor, a anxietăților și a spaimelor. Eu însumi le mărturisesc pe toate, nădăjduind că mă vei ajuta și mă vei slobozi de puterea lor, căci, una după alta, mă încolțesc și îmi dau târcoale. Când m-am izbăvit de teama că nu voi avea ce mânca și unde munci, mă cuprinde teama că oamenii se vor lepăda de mine și că Dumnezeu m-a părăsit de tot și nu are trebuință și de mine în Împărăția Sa. Adeseori, vine și teama că nu voi realiza nimic în viață sau groaza că voi muri năpraznic și în înstrăinare de Dumnezeu. Alteori, mă cuprinde frica de oameni, microbi, boli, animale, insecte, mișcări sau fenomene bruște, de împrejurări necunoscute, precum și de toate acele lucruri care nu sunt în puterea mea de a le controla. Dar cele mai cumplite sunt angoasele și

atacurile de panică, în care uneori se întâmplă să îmi pierd și cunoștința. Acestea toate, precum și altele de acest fel, le pătimesc și le văd că mi se zvârcolesc în suflet ca niște șerpi veninoși, vătămându-mi inima și mintea și întunecându-mi toată viața. Vino și la mine cu bunătatea ta dumnezeiască, Sfinte Efrem și stârpește acest cuib de năpârci otrăvitoare, ca, slobozindu-mă de duhul cel urâcios al fricii necugetate, să nu se prăpădească cu totul răstimpul vieții mele pământești. Curăță și îndreptează-mi gândurile, ca să nu se mai afunde în mocirla fricilor, anxietăților, spaimelor și angoaselor, ci pune și în mine lumina și voioșia cea binecuvântată a credinței, a nădejdii și a dragostei adevărate, prin care se luminează și se sfințește tot cel care cheamă numele tău. Nu îngădui să ajung rob al pierzării și al întunericului, ci întărește-mă pe piatra credinței în Hristos, ca astfel să pot pricepe cu adevărat că vrăjmașul cel din urmă al firii omenești este moartea. Înveșmântează-mă și pe mine cu tăria bărbăției duhului, ca, având cutezanța cea bună, să încep cu bucurie fiecare zi pe care Dumnezeu mi-o va dărui de acum înainte. Iar când vremea sfârșitului meu se va apropia, învrednicește-mă de a fi gustat deja din bucuria Învierii Domnului și a intra întru lumina cea veșnică a binecuvântării Preasfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Amin.

Rugăciune de mulțumire către Sfântul Efrem cel Nou
pentru dobândirea celor cerute

Mult-milostive Părinte Efrem, chipul tău cel strălucminat de Duhul Sfânt a odihnit și îmbucurat nenumărate suflete care au alergat la tine cu rugăciune, iar lumea creștină s-a împânzit cu vestirea nenumăratelor tale minuni, veselind Biserica lui Hristos, Dumnezeul nostru. Iată că și

noi înșine foarte ne bucurăm că, dintru marea ta dragoste, ne-am dobândit plinirea cererilor și viața ni s-a întors către credința în Dumnezeu. Cu adevărat, toate încercările ne-au fost de mare trebuință, căci ne-au scos din pribegia cea vătămătoare a căilor lumii și ne-au adus pe drumeagul cel luminat al credinței în Sfânta Treime. Când te-am chemat și nu ne-ai fost de față sau când te-am luat ocrotitor și nu ne-ai ajutat deplin? Când am suspinat întru neputințe și tu nu ai luat asupră-ți lacrimile inimilor noastre? Când am cerut ceva prin mijlocirile tale și tu nu ne-ai cuprins în taină cu îmbrățișarea ta dumnezeiască? Însă toate acestea sunt doar o fărâmă din mulțimea darurilor pe care le reverși asupra celor care te iubesc și ți se roagă. De aceea, pentru toate pe care le știm că le-ai făcut pentru noi, precum și pentru acelea pe care nu le știm, îți mulțumim și vestim tuturor minunile tale, ca toți aceia care au trebuință de ajutorul tău să afle cât ești de bun și de grabnic ajutător întru toate cele care sunt folositoare omului. Fie ca noi toți să fim cuprinși întru suspinul tău cel dumnezeiesc, prin care îmbrățișezi cu foc ceresc toată firea omenească, ca astfel, luminându-ne cu strălucirea adevărului, să înaintăm cu curaj pe calea Crucii lui Hristos, ca și întru noi Domnul să biruiască moartea și să ne împodobească cu lumina Sfintei Sale Învieri, întru care ni s-a făcut cunoscut adevărul deplin al Evangheliei, dăruite lumii dintru dragostea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

✝✝✝✝✝✝✝ ✝ ✝ ✝ ✝✝✝✝✝✝✝

CUPRINS

Cuvânt înainte 5
Viața Sfântului Efrem cel Nou 8
Dumnezeu nu uită nimic din ostenelile noastre
– cuvânt al Părintelui Ciprian Negreanu 15
Sfântul super-grabnic ajutător
– cuvânt al Părintelui Mihai Iordăchescu 18

Mărturii ale minunilor săvârșite de către Sfântul Efrem cel Nou

Într-o Dacia 1300 albă, răblăgită 23
Ajutor de sus 24
Luminătorul minților 26
Un 5 cât un 10 27
Mi se lua ceața de pe minte 30
L-am rugat să fie cu mine în sală 32
Dorința îndeplinită 34
Cu timp suficient pentru rugăciunea de mulțumire 35
Am căutat o cale de scăpare 38
Am simțit puterea de a vorbi liber 39
Cu nesfârșită milă față de neputințele noastre 41
Am început să cred că mi se poate întâmpla și mie 50
Permis de conducere de la Sfântul Efrem 52
Sfântul Efrem acoperă greșelile 53
Calea spre lumina lăuntrică 55

Acatistul Sfântului Efrem cel Nou, luminătorul celor care învață sau au de trecut examene ori încercări 57

Paraclisul Preacuviosului Efrem cel Nou, luminătorul celor care învață sau au de trecut examene ori încercări 75

Rugăciuni către Sfântul Efrem cel Nou, la felurite trebuințe

Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru a putea învăța 99
Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru a putea duce la bun sfârșit lucrul început 100
Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru izbăvirea de stres și dobândirea liniștii lăuntrice 101
Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou înainte de examene 102
Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru înnoirea sufletească 103
Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou la vreme de încercare 104
Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru luminarea minții 105
Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru a dobândi curaj 106
Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru statornicia sufletească 107
Rugăciune către Sfântul Efrem cel Nou pentru a putea înfrânge toate fricile 108
Rugăciune de mulțumire către Sfântul Efrem cel Nou pentru dobândirea celor cerute 109